

**DÖNTÖTT A
KÖZPONTI
BIZOTTSÁG**

**2005.
június 4.**

A FELSZABADULÁS ÜNNEPÉN

EMLÉKEZÜNK ÉS A JÖVŐBE TEKINTÜNK!

**A Munkáspárt
21. Kommunista Kongresszusa
az egykori Vörös Csepelen**

A Munkáspárt országos központjában április 2-án ülésezett a Központi Bizottság. Az ülést követően megtartotta tanácskozását a párt ideológiai bizottsága, amely a Munkáspárt 2006. évi választási programjának irányelveit vitatta meg. A Központi Bizottság úgy döntött, hogy a párt 21. Kommunista Kongresszusát 2005. június 4-én, jelképes helyen, az egykori Vörös Csepelen, a volt Csepeli Fémmű egyik munkacsarnokában rendezzük meg. A kongresszus kiemelkedő politikai jelentősége miatt a párt minden tagja tagsági jogon részese lehet a kongresszus munkájának és döntéseinek. A párt tagjai 2005. április 23-áig az alapszervezetek vezetőségénél regisztráltathatják, hogy küldöttként részt kívánjanak venni a párt legfelső döntéshozó fórumán.

(A Központi Bizottság határozatait lapunk 5. oldalán olvashatják).

József Attila-centenárium

Vasas – Ezredvég irodalmi estek

A Vasas Szakszervezeti Szövetség Székházának dísztermében (1086 Budapest, Magdolna u. 5–7.) XIII. évad záró előadása 2005. április 29-én 17 órai kezdettel

„Magyarnak számkivetve”

**ZENÉS, IRODALMI EST
JÓZSEF ATTILA EMLÉKÉRE**

Több százan emlékeztek április 4-én a Parlament melletti József Attila szobornál a proletárköltő centenáriuma és hazánk felszabadulásának 60. évfordulójára. Az ünnepelőket Kollát Pál budapesti elnök köszöntötte. A Himnusz elhangzása után Giliczéné Komjáthy Andrea és tanítványa, Erdélyi Tímea idézték fel a költőóriást verseivel és önéletrajzi írása, a Curriculum Vitae soraival.

A felszabaduláskori ifjú kommunista nemzedék nevében dr. Gesztesi Ferenc szólalt fel az ünnepségen. Nagy tetszés fogadta Thürmer Gyula ünnepi beszédét, amit az alábbiakban teljes terjedelmében közlünk.

Az ünnepség keretében vehette át a Munkáspárt Aranyjelvénye kitüntetést dr. Gesztesi Ferenc és Kovács József elvtárs.

A felszabadulási ünnep az Internacionálé hangjaival zárult. Sokan virágot helyeztek el József Attila szobránál. Az ünnepelők ezt követően vörös zászlókkal vonultak át a Szabadság téri Szovjet hősi emlékműhöz. Itt koszorút helyeztek el: a Munkáspárt elnöksége, a Marx Károly Társaság és az MSZMP képviselői.

THÜRMER GYULA BESZÉDE

*Tisztelt vendégeink!
Kedves Elvtársak!
Barátain!*

Hatvan esztendővel ezelőtt, ezen a napon szabadult fel hazánk. Ma azokra emlékezünk, akik sorsunkat hat évtizeddel ezelőtt formálták. Emlékezünk, de egyúttal a jövőbe tekintünk: mire tanít bennünket közös történelmünk, mit kell tennünk nekünk ma, mit kell tennünk hazánkért, mit kell tennünk Magyarországot, a jövőnkért?

1944. tavaszán néhány kitűnő ember megpróbált cselekedni. Tenni próbáltak. Tenni, amikor már mindenki beletörődött a visszafordíthatatlanba. Ők megértették: ha Hitlerrel megyünk, mi is a bunkerben véggezzük. Megértették, hogy a nyugatnak édes mindegy, mi lesz Magyarországgal, a nagyhatalmak osztozkodni fognak rajtunk. Ellenállást hirdettek. Nem a kommunisták ellen. A fasiszták, a németek, az idegenek ellen. Nem csak hirdették, de szervezték is az ellenállást. E kitűnő emberek voltak a Magyar Front alapítói. A szociáldemokrata Szakasits Árpád, a kommunista Kállai Gyula, a kisgazda Tildy Zoltán, a parasztpárti Kovács Imre, a katolikus Pállfy József, a legitimista Pallavicini György.

Az antifasiszta ellenállás, ha későn is, de megcsillantotta a reményt. Ha gyorsan kilépünk a háborúból, nem robbantják fel a budapesti hidakat, nem lövik szét a lakóházak többségét. Ha gyorsan cselekszünk, a németeknek nem marad idejük vonatra rakni a magyart emeket. Ha mi cselekszünk, Magyarország – ha nem is fog a háború utáni béketárgyaláson a győztesek között ülni – de legalább nem lesz a bűnösök között.

A Magyar Front üzenetét sokan megértették. 1944 novemberétől az ellenállás szervezője már a Magyar Nemzeti Felkelés Felszabadító Bizottsága. A magyar történelem nagyszerű alakjait találjuk benne: Bajcsy-Zsilinszky Endrét, a lángelkű politikust, Kiss Jánost, Nagy Jenőt és Tartsay Vilmost, a katonákat. Ők a döntő időben egy pillanatra sem haboztak, életüket adták a magyar szabadságért.

Az ellenállás cselekvő részeiseivé a kommunisták váltak. Padányi Mihály, a legendás Marót, aki 1944 októberében felrobbantotta Gömbös Gyula szobrát. Weinberger Dezső, fedőnevén Szir, aki csapatával decemberben berobbantotta a nyilas gyűlést az Erkel színházban. Kalamár József, a csepeli ellenállás szervezője és sokan

mások. A Kisegítő Karhatalom, a KISKA kereteiben számos ellenálló hazafit találunk, köztük Stollár Bélát, Gidófalvy Lajost. De ne feledjük a budai önkénteseket, élén Váriházy Oszkárrel!

Ne feledjük a kommunista partizánokat, Uszta Gyulát, Nógrádi Sándort és sokan másokat. De idézzük fel egy pillanatra a legendás térképésztudóst, Radó Sándort és a Vörös Zenekar más tagjait, akik a hírszerzés láthatatlan frontján küzdtek a fasiszta ellen.

Emlékezzünk tisztelettel az Ideiglenes Nemzeti Kormányra is, élén Dálnoki Miklós Bélával.

Az ellenállás, a háború utáni újrakezdés a mi tettünk volt, mi csináltuk, mi, magyar emberek. Ez a mi nemzeti éntünk jobbik, nemesebb része. A mi dolgunk, hogy nevéket újra megtanítsuk a mai nemzedéknek. Legyünk büszkék azokra, akik szavukat, fegyverüket emelték az idegen hódítókra, a német megszállókra.

Magyarország jövője 1945-ben nem az ellenállókon, nem ezeken a nagyszerű embereken múltott. Nemzetünk tragédiája, hogy kitűnő emberek vezették az ellenállást és középszerű, sőt gyenge emberek a kormányt, a hadsereget. Nem követték Románia példáját. Horthy nem tartóztatta le Szálait, mint Mihály király Antonescu marsallt. A magyar hadsereg nem fordult a németek ellen. A magyar uralkodó osztály megmaradt egy korlátozott közép-európai provinciális társaságnak. Ők jobban félték a kommunista jövőtől, mint a fasiszta jelentől.

Korlátoltáguk sok tízezer ember értelmetlen halálát okozta. Megpecsételte Magyarország jövőbeni helyét. A magyar uralkodó osztály rossz oldalon lépett be a háborúba és rossz oldalon fejezte be. Elszállt a remény. Az igazságtalan imperialista béke, Trianon érvényben maradt, a magyarlakta területek idegen fennhatóság alatt maradtak.

Barátain!

Felszabadulásunk évfordulóján meghajlunk a háború halottjai előtt. Emlékezünk a magyar katonára. A magyar hadseregéről a szocializmusban hallgattak. Mondjuk ki őszintén: hiba volt, semmivel sem indokolható hiba. Legyünk végre mi, ma élő kommunisták igazságosak! Ne mossuk össze a hadvezér felelősségét a kiskatona felelősségével. Ne említsük egy lapon a háborús bűnöst és a hős katonát! Legyünk büszkék a magyar katonára, aki a gyenge fegyverzet és ingadozó politikusok ellenére helyt tudott állni, sőt hássá tudott válni.

De ne csak emlékezzünk! Életüket és tetteiket szembesítsük azokkal, akik az elmúlt években tönkretették a magyar hadipart, megfosztották az országot a hadseregétől, megalázták a magyar katonát. Ti, urak, nagy hazafiak vagytok, amikor kitüntetést kell átvenni, de „sehonnan bitang emberek” vagytok, amikor a hazáért kell tenni és áldozni.

(Folytatás a 4. oldalon)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Március 30. „Ütlevehaladékok” kért az EU az USA-tól. Brüsszelben már tavaly döntöttek arról, hogy – amerikai elvárásra – az ütlevekre rögzítik az ujlienymatokat is. Az Európai Bizottság most úgy látja, a huszonötökből csak hat nyugat- és észak-európai tagállam lenne képes tartani a 2005-ös határidőt.

Március 31. Szíria külügyminisztere levélben értesítette Kofi Annan ENSZ-főtitkárt: valamennyi katonát kivonnak Libanonból a májusi választások előtt. Ez eleget tenne a teljes szíriai csapatkivonásra vonatkozó tavalyi ENSZ-határozatnak.

Április 1. Stanislav Gross cseh szociáldemokrata kormánya egyelőre túlélte a parlamenti bizalmatlansági indítványt. A kormányt lényegében a 41 kommunista képviselő tartózkodása tartotta életben – 78 ellenzéki honatya szavazott a menesztésre, de ahhoz legalább 101 voks kellett volna. A parlamenti szavazás után több liberális és szociáldemokrata miniszter távozni kíván a kabinetből.

Április 2. Elhunyt II. János Pál pápa. A római katolikus egyház feje szombat este, közép-európai idő szerint 21 óra 37 perckor halt meg. Holttestét a Szent Péter Bazilikában ravatalozták fel. Három napon át várhatóan kétmillióan vesznek végső búcsút Karol Wojtylától.

Április 3. Beleegyezett a hivatalos lemondásba Akajev a megbuktatott kirgiz elnök Moszkvában. Az önkéntes lemondás mentességet biztosíthat számára a bírósági eljárások alól.

Április 4. Markó Béla miniszterelnök-helyettes a bukaresti kormány elé terjesztette az RMDSZ által kidolgozott és a többi romániai nemzeti kisebbség szervezeteivel egyeztetett kisebbségjogi törvény-tervezetet. A tervezet elfogadásával megalkotná a kulturális autonómia jogi keretét.

Április 5. Egy friss hivatalos jelentés szerint az amerikaiak 10 500 irakit tartanak fogva. Öt hónappal ezelőtt még csak 4500 fő volt a fogolytáborokban. Emberjogi szervezetek emiatt még rosszabb bánásmódra számítanak. Az amerikai Polgárjogi Szövetség közleménye szerint bizonyítható, hogy az Irakban levő amerikai erők volt parancsnoka engedélyezte korábban a foglyok kínvallatását.

II. JÁNOS PÁL

Hosszú szenvedés után az elmúlt héten elbúcsúzott a világtól II. János Pál, a római katolikus egyház feje. Aligha akad ember, aki ne ismerte volna. 26 éven át töltötte be a katolikus egyház vezetőjének tisztét. Minden elődjénél aktívabban kapcsolódott be a nemzetközi politikába, és a médianak hála, mindennapos vendég volt a televíziónézők otthonában.

Távozása súlyos és fájdalmas csapás a katolikus egyház, a katolikus hívők számára. A Munkáspárt nem vallásos párt, de szimpatizánsaink, sőt tagjaink között is vannak hívő emberek. A Munkáspárt osztozik az ő gyászukban és minden hívő ember fájdalmában.

A Munkáspárt búcsúzik II. János Páltól. II. János Pál vitathatatlanul több volt, mint a Vatikán államfője. Rendkívüli tekintélyű vallási vezető volt, akit tiszteltek és becsültek a világban. Egy elembertelenedett, elanyagiasodott világban az embert, az emberi lét igaz értékeit testesítette meg.

A pápa az elmúlt évtizedben nemegyszer a baloldali politikuso-

kat megszegyenítő élességgel és határozottsággal bírálta a tőkés társadalom ellentmondásait és igazságtalanságait, küzdött a szegénység ellen, a szociális igazságosságért.

Óriási erkölcsi tekintélyével szót a keresztényi értékekről, amelyek összeegyeztethetetlenek a mai tőkés világ kapzsiságával, a pénz mindenhatóságának szemléletével.

II. János Pál a béke elkötelezett híve volt. Elítélte a nagyhatalmak agresszióit, felemelte szavát a háborúk ellen.

Történelmi szerepe értékelésének az is része, hogy II. János Pál papként, egyházi személyiségként harcolt a kommunizmus ellen. A Vatikán államfőjeként, a világpolitika egyik fontos tényezőjeként jelentős szerepet vállalt a tőkés rendszerváltás véghezvitelében.

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke levélben fejezte ki a Munkáspárt részvétét dr. Erdő Péter bíborosnak, prímásnak és Juliusz Janusz címzetes érseknek, a Szentszék magyarországi apostoli nunciusának.

BERLIN – POTSDAM 2005

Az Európai Baloldal tanácskozása

Az Európai Baloldali Párt 2005. március 18. és 20. között tartotta legutóbbi, ezúttal módszertani tanácskozását Berlinben és Potsdamban. Az Európai Baloldal kiszélesítése, a baloldali pártok viszonya az államhoz, a parlamenthez, az Európai Unióhoz, harc a kapitalizmus, a neoliberalizmus ellen – volt a napirendje.

A részt vevő 22 ország pártjai közül tíz kommunista párt volt. A konferencia megállapította: az Európai Unió és az Európai Baloldal a kapitalizmus sulya alatt létezik. A kapitalizmus miatti veszteségek a szomszédos országokra is kihatnak. A baloldali pártok egyik kiemelt feladata a felvilágosító, kritizáló, szervező munka. Az Európai Alkotmány emberellenes, az Európai Uniónak nem pusztán piacként kell funkcionálnia. Fontos a tagországok számának növelése és a magát törvényen felülre tartó USA elleni fellépés. Ily módon az Európai Unió és az Európai Baloldal szerepe is felértékelődik. Az Európai Baloldal léte-

zése óta Brüsszel változik.

Professzor dr. Michael Brie, a PDS küldötte kiváló beszédében elmondta: a kapitalizmus sárba tiporja az emberi jogokat. Marxról nemcsak beszélünk, hanem hatékonyan politizálni, hiszen unokáink sorsa a mi tehetségünkön függ. *Alfonzo Giami* (Olasz KP) hangsúlyozta: közös irányt kell kidolgozni a kapitalizmus ellen.

A nemzetközi találkozót másnapján megemlékezést tartottak a II. Világháború, a fasizmus elleni harc és győzelem 60. évfordulójáról, kifejtették: Németországban jellegzetes fasizmus, náciizmus zajlott. Napjainkban a fasizmust szélesebb fogalomként értelmezik: annak

A szovjet hősi emlékmű a berlini Treptow parkban

számít mindenféle terror a kiszolgáltatottakkal, elesettekkel szemben.

Látogatást tettünk az újjáépí-

tett Bundestagban, amelynek falán az építész megőrizte az egykori Reistag eredeti falrészleteit. Szívet melengető látvány volt az orosz (szovjet) katonahősök saját kezű feliratait, nevei, jövőnek szóló üzenetei. Az aula falán láthatók a német és a világtörténelem szereplőinek freskói, köztük Lenin és Sztálin.

A délutáni órákban megkoszorúztuk a szovjet katonai hősi emlékművet, majd Berlin polgármestere fogadást adott.

A háromnapos közvetlen, baráti tanácskozás léghőzőn mindvégig érezni lehetett a Munkáspárt tevékenysége iránti elismerést.

Az Európai Baloldal munkájában meghatározó szerepe van a kommunista pártoknak. Meg erősödésük kedvező irányba terelheti a szocialista pártok tevékenységét.

Szabó Lászlóné
a Munkáspárt küldötte

A magyar–szlovák kapcsolatokról

Jurij Migas, a Szlovák Köztársaság nagykövete március 31-én a nagykövetségen találkozott a Magyar Újságírók Országos Szövetsége Külpolitikai Szakosztályának a tagjaival. A diplomata hazája egyik legfontosabb partnerének nevezte Magyarországot. Megemlítette, hogy tíz éve írták alá a két ország alapszerződését, és tizenegy vegyes bizottság foglalkozik a kapcsolatok különböző területeivel. A kétoldalú együttműködésben azonban még sok a formalitás.

Jurij Migas szerint a hágai Nemzetközi Bíróság 1997. szeptemberi döntése ellenére tovább tolvádik a bőszi vízellátás kapcsolatos kérdések rendezése. Dominik Kocinger és Erdey György kormánybiztosok március 3-ai győri találkozásán nem történt érdemi haladás, de létrehoztak három munkacsoportot. Gazdasági kérdésekről szólva Jurij Migas megemlítette, hogy korábban a beruházások 85 százaléka Pozsonyban és környékén valósult meg, de a jövőben a főváros körzetében történő fejlesztésekhez nem adnak központi támogatást. Kiemelten kezelik viszont a dél- és kelet-szlovákiai

térséget. Az autópályák építésében jelentős lemaradások vannak. A Pozsonyot Kassával összekötő sztráda előreláthatólag 2010-re készül el, amelyet később Kijevegig akarnak meghosszabbítani. A Zsolnáig terjedő első szakaszt a Szlovákiában összeszerelő üzemet létesítő KIA koreai autógyár építi meg. A Miskolc–Kassa közötti gyorsforgalmi út rekonstrukciója várhatóan 2007-re fejeződik be. Az EU 2007–2013 közötti költségvetési időszakában a közösségi alapok segítségével Sátoraljaújhely valamint Salgótarján és a szomszédos szlovák területek erőteljes fejlesztését tervezik. A hatszáz kilométer

hosszú magyar–szlovák határ teljes hosszában hét euróregió jött létre.

A Szabadság munkatársa a beruházásokról és a munkaerőpiac helyzetéről érdeklődött. 2003 végéig mintegy 9,1 milliárd euró külföldi tőke érkezett Szlovákiába, a magyar befektetések értéke pedig meghaladja az egymilliárd dollárt. A MOL jelenleg a Slovnaft részvényeinek a 97,5 százalékával rendelkezik és monopolhelyzetbe került. Jelentős az OTP és a gyógy-idegenforgalomban a Danubius csoport jelenléte is. A külföldi beruházók első három helyét Németország, Franciaország és Hollandia foglalja el, majd Olaszország és Magyarország következik. Kétoldalú kereskedelmi forgalmunk 2004-ben mintegy százmilliós szlovák aktívummal, 1,8 milliárd euró értékű volt.

A munkanélküliség országosan 13-14 százalék, ami az előző évhez képest 3-4 százalékos

javulást jelent. A munkanélküliek aránya a fővárosban 3,5, de a déli és a keleti országrészben eléri a 25 százalékot is. Mintegy 25–30 000 szlovákiai lakos dolgozik jelenleg a győri, komáromi és esztergomi vállalatoknál.

Politikai kérdésekről szólva Migas nagykövet elmondta, hogy *másfél év múlva rendezik a parlamenti választásokat*. A legutolsó felmérések szerint az ötszázalékos küszöböt hat-hét párt fogja átlépni. A balközép irányzatú Robert Fico vezette Smer (Irány) jelenleg 30 százalékos támogatást élvez. Korábbi pártszakadások miatt a Meciar-féle Demokratikus Szlovákiáért Mozgalom csak mintegy 15, a jobbközép Magyar Koalíció Pártja pedig 9-10 százalékra esélyes. Biztos befutónak számít még a liberális ANO, Dzurinda miniszterelnök Demokrata és Keresztény Uniója valamint a Szlovák Kommunista Párt is.

– Tudósítónktól

KIK A MUNKÁSOK?

DOROGI FERENC ÉS MÉG SOKAN MÁSBOK AZOK

Kecskeméten a Szultán utcából nyíló kis közben lakik Dorogi Ferenc és felesége. Az idén 61 éves férfi édesanyja négy évtizedet töltött munkában a baromfi-feldolgozóban, vagy ahogy akkor neveztek: a Barneválnál. Fia is megtanulta korán, mi a munka. Erről egy fiatal korából való esetet elevenít fel.

– A Kecskeméti Konzervgyárban kezdtem el dolgozni – meséli Dorogi Ferenc. – Abban az időben ez nagy szó volt. Megnézték, hogy kit vesznek fel. Nekem sikerült bejutni. Gépkocsiztam, rakodtam, s besorozták a konzervüzembe és a készáruraktárba is. Az első hónapokban négy fizetési jegyzéken írtam alá a nevemet. Kis híján ötezer forintot vittem haza. Ez ritka dolog volt akkor egy roma fiatalernél. Örömmel mutattam a pénzt az édesapámnak. Nem akarta elhinni, hogy ezt, mindent én kerestem. Rám kiáltott: „Honnan loptad?” Már indulni kellett volna labdarúgóedzésre a KTE-pályára – izgultam, hogy elkések –, de maradt még annyi időm, hogy előtte elhosszom a gyári öltözőben hagyott bérlistámat. Ezek mentettek meg a szégyentől. Apám látta, hogy nem hazudtam, ettől fogva más szemmel tekintett rám.

A hatgyermekes Dorogi család később sem nélkülözhetette az apa és az anya kitartó munkájának gyümölcsét. Moldova György tollára való történeteket tudok meg ezután Dorogi Ferencről. A Fémmunkás Vállalat udvarán odaragadtak az ujjai a fagyos vasakhoz, amint

a dermesztő téiben próbálta azokat kiszedni egy rakásból. Amint letelt a műszakja, ment a kőművesekhez maltert és betont hordani. Olykor még karácsony előtt, szinte a gyertyagyújtásig is ezt csinálta. Egy este elaludt a fürdőkádban, mire a felesége beszólt neki a konyhából: „Kész a vacsora, jöhetsz!”

A nehéz megpróbáltatások közben az hajította előre, hogy hat éves száj várta otthon, három fiúé és három lányé.

Jelenleg is dolgozik a Kecskemét külvárosában lakó családfő. Az öccsével egy Halasi úti parkettagyártó üzembe jár, több műszakba. Targoncát vezet, emellett minősíti a beszállított faanyagokat, hogy melyikből lehet jó parkettát készíteni. Megbízható ember, amolyan mindenes.

Dorogi Ferencel együtt mostanság gyakran halljuk, hogy mióta bevezették Magyarországon a kapitalizmust, elavult, idejét múlta, ha valakit a munkásosztályhoz sorolnak. Úgy mond, ilyen osztály már nincs. Eltűnt, szétesett a rendszerváltás süllyesztőjében – hirdetik azok is, akik nélküle nem létezhetnének és nem hűz-

hatnának mesés jövedelmeket. A piacgazdasággal, a modernizációval (a kizsákmányolás fejlettebb változatának bármelyik megnevezésére is gondolunk) állítólag nincs szükség többé munkásosztályra.

Meghökkenő volt nemrég hallani egy ismerősömtől, hogy a számítógépek kiszorítják a munkásokat a gazdasági életből, egyáltalán, a gépek elvették helyettük is, amit kell. Kíváncsi lennék, ki termelné meg helyettük a közszükségleti cikkeket: a kenyert, a hús- vagy a tejipari termékeket, a ruhanevet, a cipőt és az egyebeket? Munkások nélkül a vonatok és a buszok sem járnának. S hogy jobban kiélezzem a dolgot, munkások nélkül még falra sem mászhatnánk! A munkás gyártja azokat az alumíniumlét- rákat is, amelyeken állva kifesthetjük vagy tapétázhatjuk a szobánkat, elérhetjük a mennyezetet és nyáron leszedhetjük a gyümölcsöt a fáról. Extrém példával élve: a méregdrága szórakozóhelyeken felszolgált Unicum vagy Vilmoskörte utját a fogyasztói ugyancsak munka – méghozzá nem kevés és nem akármilyen – előzi meg. A bankokat is bezárhatnák munkás nélkül, ha nem lenne, aki megtermelné a tőkésnek a profitot.

Korai még a munkásosztályt temetni.

Kohl Antal

Diszkrimináció a romák munkavállalásánál

Az aktuális roma kérdések „körbejárására” szakértők és az érintettek képviselőinek a részvételével a napokban „Öt Szalon” néven sajtóesemény-sorozat indult. Az első rendezvény témája a romák munkavállalási nehézségei és a munkahelyi diszkrimináció volt.

A „házigazda” Berkes Béla elmondta, hogy harminc állást hirdető cég megkeresésével a közelmúltban egy nem reprezentatív jellegű, „mini vizsgálatot” végeztek. A felvételre jelentkezéskor négy cég azonnal, négy pedig más kifogást keresve utasította el a roma személyt. Tizenhét vállalatnál ígent mondtak, ötnél pedig nem adtak érdemi választ. A négy elutasítás nyílt diszkriminációt jelent, amit a törvény is szankcionál.

Dr. Borovszki Tímea, a NEKI (Nemzeti, Etnikai és Kisebbségi Jogvédő Iroda) szakértője szerint 2001-ben egy, 2004-ben már harminc diszkriminációs ügy zajlott. A perek kilencven százalékát általában megnyerték. A bizonyítási eljárásához úgynevezett „tesztelési” módszert alkalmaznak, vagyis romákat és nem romákat is küldenek az érintett vállalatokhoz. A gyakorlat azt mutatja, hogy a származásuk miatt elutasítottak mindössze tíz százaléka választja a peres utat. *Ítélet általában akkor születik, ha a sér-*

tett személy mögött profi jogvédő szervezet áll. A bíróság pénzbüntetést szab ki, de ezek összege nem elrettentő, és így könnyen kifizetik az elmarasztalt cégek. Az utóbbi években a Munkaügyi Felügyelőség egyetlen esetben szabott ki pénzbírságot, aminek az összege 100 000 forint (!) volt. A beszélgetés során elhangzott az is, hogy a munkáltatónak joga van alkalmazottait megválasztani, és nem minden foglalkoztatási probléma jelent diszkriminációt.

Radics József, aki öt évig járt a bíróságra, saját tapasztalatait ismertette. Elmondta, hogy az érintett cég képviselője nem hivatalosan megkereste és peren kívüli alkut ajánlott. Saját és családja biztonsága érdekében azonban az elmarasztalt vállalatot nem volt hajlandó megnevezni. A diszkriminációs jelenségek megszüntetéséhez alapvető szemléletváltozásra van szükség, amihez az adminisztratív eszközök kevésbé alkalmasak, inkább a nyilvánosság

hatékony segítségére lenne szükség.

Dr. Gyulavári Tamás jogi és munkaügyi szakértő hangsúlyozta, hogy a 2003-ban elfogadott egyenlő bánásmódról szóló törvény szerint a munkáltatónak is bizonyítania kell, hogy nem alkalmaz megkülönböztetést. Dr. Gyulavári közölte, hogy az idén februárban megalakult az Egyenlő Bánásmód Hatóság, amelyhez már mintegy száz panasz, nyolcvan százalékban romáktól érkezett. A 18 fővel működő szervezetnek panaszok ügyében 75 napon belül kell döntenie, és pénzbírság kiszabására van lehetősége.

A romák munkavállalási lehetősége az elmúlt másfél évtizedben gyökeresen megváltozott. A negyvenes évek végétől a nyolcvanas évek közepéig tartó ipari fejlődés teljes foglalkoztatottságot, sőt egyes területeken munkaerőhiányt eredményezett. Egy 1971-ben végzett kutatás szerint a 15–59 éves cigány férfiak 85 százaléka volt aktív kereső, és 75 százalékuk állandó munkaviszonyban dolgozott. A férfiaknál minimális volt a különbség a cigány és a nem cigány munkavállalók aránya között. A nőknél viszont az aktív keresők aránya országosan 64, a romáknál pedig 30 százalékos volt. A különbség a nagyobb gyerekszámmal magyarázható.

A rendszerváltást követően egyes iparágak leépülése lényeges változásokat okozott. 2003-as adatok szerint a 15–74 év közötti cigány népesség 21 százaléka dolgozott, ami a férfiaknál 28, a nőknél pedig 15 százalék volt. A felmérés 520 000–650 000 között becsüli a romák számát hazánkban.

Bence Dániel

A TERROR ISKOLÁJA

A gyerekek üvöltve tódulnak ki az iskola kapuján. Nincs ki rájuk szóljon, tanár, pedellus, – netán kapuőr, egyik sem látható. Dehát, mint manapság mondani szokták: „Istenem, mi van akkor, ha kicsit kiabál a gyerek? Legalább kiadja magából az odabent felgyülemlett feszültséget...”

Barbár globalizáció

Ám ez a szilaj jókedv mégsem olyan ártatlan dolog, mint amilyennek első pillanatban látszik. Mert jó néhány fiú zsebében ott lapulnak már, az előre elkészített kis féldecis, röviditalos üvegek, melyeket a kisközterek előtt elhelyezett szemetes zsákokból guberaltak össze. Nem nagyok, könnyen kezelhetők, könnyen elrejtethetők, és micsoda hatásuk van!

Ez rövidesen be is bizonyosodik, mert egy sarokkal arébb, a fiúk már tűz alá is veszik a falusi betonutat. Ha a kanyarban feltűnik egy autó, már röpülnek is ki elé a féldecis italos üvegcsek, robbannak szét apró darabokra, és vájják bele magukat a kétségbeesetten fékező gépkocsi abroncsaiba.

És az még a jobbik eset, ha észreveszi a vezető a kerekék elé zúduló szilánkesőt. Mert akkor lefékez, és kisebb a bal eset valószínűsége. Ám, ha nem veszi észre, mint ahogy most is, ötvennel szalad rá az üvegcserépekre, és nagy durranással kap defektet. Az első kerék kifordul, s a kombi Opel szörnyű csikorgással keresztbe pördül az úton. Zetűlten kászálódik kifelé..., nagy szerencse, hogy nem jött szembe semmi!

Ahogy megváltozott körülmények a világ, úgy változtak meg a gyerekek is. Sokkal agresszívabbak lettek, mint elődeik, a régebbi korokban élt gyerekek. Pedig azok keményebb körülmények között. De az erkölcsi nevelésük mindig is fontos volt a felnőtteknek! A szülőknek, az iskolának, és a társadalomnak.

Ám az erkölcsök az utóbbi időben gyökeresen megváltoztak. A 21. század barbár globalizációja rátelepszik a világra, és kiemelten veszi célba a könnyen befolyásolható gyermekek lelkét. De megpróbálja átprogramozni az idősebbek agyát is, az új erkölcs törvényei szerint: Gázolj le mindent, és mindenkit!

De mi marad így a világból? Most, hogy az „Élni, és élni hagyni” elv kiment a divatból, s helyette az „Ölni és eltaposni” lett az uralkodó.

Hová jutottunk manapság, amikor már a tűzoltókat is megtámadják gyerekek, és sebeket, s komoly károkat okoznak azoknak, akik eloltják a tüzeket?!

És ezek az értelmetlenül agresszív megnyilvánulások, nem

egyedi esetek. Március 23-án például Nagykovácsánál, hatalmas követek helyeztek a vasúti sínpályára szintén gyerekek. Még szerencse, hogy észreveték ezt a vasúti pályamunkások, s nem lett belőle tömegkatasztrófa. És csak a tavalyi évben, 147 ilyen esetet regisztrált a MÁV.

Hát mi történik itt? Mi lett a gyerekeinkből? De nem csak Magyarországon ilyen rossz a helyzet. Hanem ahonnan a globalizáció kiindult, Amerikában is. Sőt. Ott még rosszabb. Mindenki tudna mondani legalább egy példát az iskolai lövöldözésekre. És most legutóbb, és az indián fiú Minnesotában, aki ráadásul még nácinak is vallotta magát, és kilenc embert ölt meg, – tétellel szinte megkoronázza ezt az egész globalizációs rémtörténetet.

Hát mi történik itt? – kérdehetjük újra, és újra, valahányszor megint értesülünk az újabb esetekről. És rendszeresen felvetődik a központi kérdés is: vajon honnan tanulják el a gyerekek, ezeket a viselkedési formákat? Talán a szülőktől, nagyszülőktől látták? Nem hiszem én azt. Az idősebb korosztály nem ilyen kegyetlen. Akkor honnan a minta?

Ötletek a bűnhöz

Az idősebbek közül sokan emlékeznek erre a mondásra: A hiba nem az Ön készülékében van! És ez ma is igaz! A hiba nem bennünk, és nem is a könnyen befolyásolható ifjúságunkban van. Hanem az elfajzott kapitalista rendszerben, és ennek megnyilvánulásaiban. Mi csak annyiban vagyunk hibásak, hogy hagyjuk, hogy a rendszer egyik populáris megnyilvánulása, a globalizációs kultúrának nevezett szemét elárasztson mindent. És így, megfertőzze a gyerekeink lelkét. Olyan viselkedési mintákat mutatván nekik, amelyek alapja az agresszivitás, a törtetés, és az érzelmentesség.

Az akciófilmek, amelyekben úgy hullanak az emberek, mint ősszel a legyek a legjobb példák erre. A főhős a legagresszívabb és legyilkol minden rossz fiút. Nem érdekes mi módon győzől, csak győzz! Ám a kifejezetten gyerekeknek szóló mesék sem a régié. Mert ezek már akció mesék, lényegében nem mások, mint az akció filmek rajzolt változatai. Hová tűnt Csipkerózsika? És hol van már Bambi?

Helyettük itt üvöltöznek az arcunkba az amerikai katonák dramatizált változatai, nyíltan,

vagy burkoltan közölvén a világgal; mindenkit lelőnek, aki nem engedelmessékedik.

Ezek lennének hát a minták a gyerekeink számára. És eddig még soha, senki sem feszegette komolyan a későbbi büntények indítókai között, a filmek hozta negatív példákat. Még soha senki sem feszegette komolyan a filmkészítők és a kereskedelmi médiák felelősségét, pontosabban a vezetőinek felelősségét ebben a kérdésben.

De lássunk néhány konkrét példát is! Van egy amerikai film, melynek címe: A terror iskolája. Nálunk is leadták, többször is. Ebben a filmben latin terroristák foglalják el az előkelő iskolát, és a diákok életét cserében, egyik társuk szabadon bocsátását követelik a hatóságoktól.

És ahogy néztem ezt a filmet, óhatatlanul eszembe jutott a beszlni tragédia, amely sokkal véresebb, tragikusabb, és kegyetlenebb volt, mint bármelyik akciófilm, amelyet valaha is Hollywoodban készítettek. És élek a gyanúperrel, hogy a beszlni iskola drámája és eközött az amerikai film között komoly összefüggések vannak. Éspedig magában, az ötletben! Mert vajon önmagától eszébe jut-e egy terrorista vezérnek, hogy így gyakoroljon nyomást a hatóságokra vagy azokra, akiket az ellenségének tart? Nem tartom valószínűnek. Az ötlet mindig valahonnan jön. És az utóbbi időkben, rendszerint a filmekből. Mert a Terror iskolája, manapság már nemcsak egy akciófilm címe, hanem most már jelenség is!

Büntessék a felelősöket!

2001. szeptember 11-ét megelőzően, ki tudja hányszor pusztították már ez a World Trade Center ikertornyait képtelen, az akció, vagy katasztrófa filmekben? Miért kell tehát megpedig az, hogy egyszer csak jön valaki, egy ördögi elme, és mindezeket a dolgokat komolyan is veszi?!

És hányszor pusztították már el a filmesek, az amerikai, és európai városokat, sőt, az egész világot? Mindezt a nagyobb nézettség, a nagyobb haszon érdekében.

Hát senki sem szab határt, az emberi erkölcsök ily tudatos szétrombolásának?

A nagy gazemberségek, mindig a kis gonoszágokkal kezdődnek. Ezen írás elejében szereplő gyermekek, bizony már meg vannak fertőzve az új, az agresszív viselkedési mintákkal. Kérdezhetnénk; érdekli-e vajon őket, ha egy autót netán felborul, amikor defektet kap az üvegcserépek miatt? Persze, hogy érdekli őket. Ezért csinálják. De mit tesznek majd, ha felnőnek?

És a kereskedelmi televíziókban látható filmek és műsorok csak tovább adják alájuk a lovat. De valahol ennek véget kellene vetni! Az Országos Rádió és Televíziós Testületnek, az ORT-nek is jobban oda kellene figyelnie! Hogyha kell, kemény büntetésekkel, megakadályozza az olyan műsorokat, melyek elferdítik a gyerekek lelkét, vagy ami a még rosszabb; kézzelfogható ötleteket adnak a terroristáknak arra; hogyan gyilkolhatják le, az ártatlan embereket.

Fort András

A munkaügyi irodák már korszerűek...

Mire nevel az iskola, s mire a világ?

EMLÉKEZÜNK ÉS A JÖVŐBE TEKINTÜNK!

(Folytatás az 1. oldalról)

Emlékezünk a német katonákra. Ma, hatvan évvel a háború után, újra szövetségesek vagyunk. Igaz, ma nem Wehrmachtnek, hanem Bundeswehrnek hívják, és a vaskereszt ma már nem gyűlölt náci jelvény, hanem régi-új szövetségünk jelképe. De vajon el szabad-e felejtünk a történelmet? Kik szállták meg 1944-ben Magyarországot, kik rabolták ki, kik gyalázták meg az országot? Kik robbantották fel a pesti hidakat? Kik védték a német városokat Budapesten? Nem, barátain, nem feledhetjük sem 1945-öt, sem sok évszázados közös történelmünket. Nem feledhetjük, hogy a németek oldalán előbb vagy utóbb, de mindig háborúba kerülünk, és mindig mi húztuk a rövidebbet.

De tudjuk: nem csak Hitler volt német. Német volt Marx és Liebknecht, Engels és Thälmann is. S németek a mai német munkások, a német kommunisták. Ők a mi osztályos társasaink, ők a mi igazi szövetségeseink. Mi a német munkással megyünk az európai tőke elleni harcra egy szocialista Európáért.

Emlékezünk az amerikai katonákra. Az amerikaiak nem voltak felszabadítók. Liberátorai bombáikkal Drezda, Hannover, Berlin után Budapestnek is a halált hozták. Nem feledjük a háború utáni évtizedeket sem. Nem feledjük el, hogy az atomháború poklát az amerikai tőkés szabadtították az emberiségre. Nem feledjük el nekik a napalmmal elpusztított vietnami gyerekek százezreit. Nem feledjük a jugoszláv nép elleni agressziót, a lerombolt újvidéki hidat. Nem feledjük Irakot és Afganisztánt. Nem feledjük, hogy ők szítják a terrorizmust, csakhogy legyen indokuk szabad népeket igába dönteni. Az egykori amerikai katonák utódai ma itt vannak, de nem örülünk nekik. Rövid szövetségünk egy évtized alatt többször mentünk velük háborúba, mint a Szovjetunióval bármikor. Mi békét akarunk és nem háborút, önálló magyar külpolitikát akarunk, és nem az amerikaiak kiszolgálását.

Emlékezünk a szovjet katonáira. 150 ezren örökre itt maradtak velünk. Neveiket a tőkés hatalom barbáru lekaparva az emlékművekről. Emléküket azonban nem törölhetik el. Hangozzék el most az, ami egykor minden szovjet emlékműn olvasható volt: „Örök dicsőség a hazánk szabadságáért és függetlenségéért elesett szovjet hősöknek!”

A szovjet katona nekünk a szabadságot hozta el. A szabadságot, mert kiűzte a német fasisztákat. Sokunk ezért született meg. Úgy, mint Hajdú Jóska barátom, akinek internált kommunista anyját és a koncentrációs táborban lévő apját a szovjetek szabadították fel.

Amerika, Anglia akkor sem segített. Horthy hiába reménykedett, az angolok sohasem szálltak partra a Balkánon. Az angolok, az amerikaiak akkor már a hidegháborúra készültek. Hagyták, hadd vérezenek el minél jobban a szovjetek, és hadd pusztuljon velük együtt minél több magyar is. Hagyták, hogy elhurcolják a zsidókat a budapesti gettóból. Hagyták,

hogy romhalmazzá változtassák Budapestet.

Mi hálásak vagyunk a szovjet népek áldozatáért, nem feledjük, amit szabadságunkért tett. Tesszük azt, amit senki sem tesz szerte Magyarországon, ápoljuk, őrizzük sírjaikat, emlékműveiket.

Tegye a miniszterelnök is, ami az ő dolga. Miniszterelnök úr! Gyógyuljon ki a magyar uralkodó osztályok öröklött betegségeből, ne utáljon zsigerből mindent, ami szláv, ami orosz. Ne feledje: Oroszországban már régen nem a kommunisták kormányoznak, de az Ön kormánya még mindig előítélettel kezeli Oroszországot. Magyarországot akkor jár jól, ha Oroszországot Ön partnerré teszi.

Tegye meg, Miniszterelnök Úr, amit csak Ön tehet meg: kövesse meg az orosz népet. Mi mentünk oda, nem ők hívtak bennünket. Ők a Donnál a házájukat védték, a mi katonáink legfeljebb az életüket. A védők ők voltak és mi az agresszorok. A partizánok ők voltak és mi a partizánvadászok. Kövesse meg az orosz népet, Miniszterelnök Úr, és szándékunk jeleként a Gellért-hegyi Szabadság-szobornál állítsák vissza a szovjet katona szobrát.

Kedves elvtársak!

1945. április 4-én nemcsak a háború ért véget számunkra. A faszizmust is legyőztük. A faszizmust, amely végigtartotta Európát és törvényesítette milliós elpusztítását. A faszizmus nem a véletlen szülötte, és nem néhány elvetemült gazember összeesküvése.

A faszizmust a kapitalizmus szülte, a tőke etette és itatta. A tőke szegényítette el a nagyvárosi tömegeket, a tőke juttatott milliókat a teljes reménytelenség és kiszolgáltatottság szélére. A tőke érezte úgy, hogy a kommunisták ellen nemzeti és nemzetközi méretekben a faszizmust kell bevetni. Otthon a saját munkásai ellen, nemzetközi téren a Szovjetunió ellen.

A tőke pontosan tudta, mivel jár, ha kiengedi a pusztítás szellemét a palackból. Nem baj, ha betiltják Thomas Mannt és elégetik Heinét, ha velepusztul a proletáriródalom Majakovszkijjal, Brechtel, vagy éppen József Attilával együtt. Nem számít, hogy porba döntik Eu-

rópát, ha megszedi magát a hadipari tőke. Nem baj, hogy elpusztul sok-sokmillió ember, ha cserébe kiirtjuk a kommunistákat is, és örök életre megleckéztetjük azokat, akik kezdetnek emelni a tőkére.

Ma ugyanez a tőke kényelmetlenül érzi magát. Feszeng a székében Németországban is, de nálunk is. Hatvan év után is lelkiismerete tisztaságát akarja megvenni. Szeretne megszabadulni a mocsoktól. Történelmi megkülönböztetést és erkölcsi kizárólagosságot ad a hatvan éve elszennvedett sérelmekért és tragédiáért. Saját felelősségét akarja ránk kenni. Kollektív vezeklést akar egyéni bűnhődés helyett.

A tőke mai magyar urai a gettó felszabadulásának évfordulóján egymás lábát tiporva rohannak a zsinagógába, emlékműveket és múzeumokat építgetnek, miközben szétverik a magyar ipart és vele a munkahelyeket, a magyar mezőgazdaságot és vele ugyancsak a munkahelyeket. Hajbókolnak a külföld előtt, mindenüket odaadnak a külföldi tőkének. Törvényesített lopásra használják az államot, az ország jövedelmét magukra költik, nem a nemzet jövőjére. Növelik a szegénységet, fokozzák a társadalmi igazságtalanságot, a kiszolgáltatottságot. Nemtörődőséggükkel, közömbösségükkel, semmittevésükkel szítják a szélsőjobboldali jelenségeket, a zsidó- és cigányellenességet.

Elegünk van abból, hogy ránk kenjék a tőke bűneit. Én és a nemzedékem nem vagyunk felelősek a faszizmusért. A magyar munkás nem felelős a holokausztért. Mi harcolunk a faszizmus ellen, mert azt mondjuk a kormányoknak, a hatalomnak: ne nyomorítsatok el milliókat, ne taszítsatok őket ismét a kilátástalanság szélére. Számoljátok fel a szegénységet! Ne legyenek éhezõ gyermekek és fogatlan felnõttek! Adjatok nekik lakást és munkát, és akkor nincs az az új Hitler vagy új Szálasi, akinek a szavát a tömegek követnék. Mi idõben szólunk. A felelõsség – mint sok évtizede is – ma is a tietek!

Barátain!

Szabadságunkat nem mi vívtuk ki, de a szocializmust igen.

Nagyszerű, lelkes emberek egész nemzedékei érezték úgy: ez a mi idők. Magunknak építjük a városokat, a falvakat. Mi dolgozunk majd az üzemekben. A mi gyerekeink tanulnak majd az iskolákban.

Millió számra születtek olyan kiváló emberek, mint Gesztesi Ferenc vagy Kovács József, akik ma is közöttünk vannak. Gesztesi elvtárs azért dolgozott, hogy olyan rendőrsége, hadserege, olyan jogrendszer legyen az országnak, amely a népet, és nem a tőkést szolgálja. Kovács elvtárs ipart teremtett, és vele együtt munkahelyet és kiszámítható, biztos jövőt.

Ők a „fényes szelek” nemzedéke. Nekik és kortársaiknak köszönettel és hálával tartozunk. Ők teremtették meg magyar földön a munkás, a paraszt államát, ők védték a Köztársaság téri párházát, ők hozták nekünk a felszabadulás szellemét. Ők biztattak bennünket 1989-ben, hogy őrizzük meg a forradalom, a munkásság eldobott vörös zászlaját. Elvtársaim, amíg erőtök engedi, maradjatok velünk!

Hatvan esztendeje új rendszer született Magyarországon. Új rendszer, amelyben a munkásé, a dolgozóé volt a politikai hatalom. Ővé volt a kormány, ezért ő osztotta el az ország jövedelmét. A szocializmusban ezért lehetett ingyenes az oktatás, ingyenes az egészségügy. Ezért nyílt meg a tudás a társadalom széles tömegei, a dolgozók emberek előtt.

A munkástól ezt vette el a tőkés 15 éve. Ma nem a munkás ül a kormányban, nem ő dönt az ország pénzéről. Ezért fi-

tünk egyre többet a gyerek tanulásáért, ezért drága a gyógyszer, ezért drága a nyenyér, a tej, a hús.

A szocializmus nem tehetett csodákat. Nem változtatta meg az ország geopolitikai helyzetét. Ott voltunk és vagyunk, ahová Árpád hozott bennünket. Történelmi tény, hogy Nyugat-Európa már akkor kővárakat és kőegyetemet épített, amikor Árpád földvárakkal erősítette a honfoglalás szerzeményét. Történelmi tény, hogy Magyarország a háború előtt is elmaradt a fejlett országoktól, és a háborús veszteségek ezt súlyosbították. Történelmi tény, hogy a nagyhatalmak 1945 februárjában, Jaltában megegyeztek a háború utáni Európa felosztásáról. Történelmi tény, hogy Magyarország a vesztesek oldalán került ki a háborúból.

A szocializmus mást tett. Holnaptól az számít, ami az embereknek jó, és nem az, ami a tőkének! Ez volt a szocializmus jelszava, és elődeink ezt váltották valóra.

Nem volt lakás, hát építettek. Százezerrel, és mindenkinnek jutott fedél a feje fölé. Ma a tőkés kormány képtelen a paneleket felújítani, mert a tőkének nem éri meg.

Nem volt a kis falvakban kultúrház? Építettek, és mellé iskolát, üzletet, postát is, mert ez volt az emberek érdeke. Ma a kis településeken nincs kultúrház, nincs posta, nincs iskola, legfeljebb üzlet, mert ez a tőke érdeke.

Nem volt mivel közlekedni? Elődeink építettek vasutat, autóbussz vonalat a kisfaluba is, mert ez volt az emberek érdeke. Ma megszüntetik a busz- és vasúti vonalakat, megfojtják a falvakat, mert ez a tőke érdeke.

A magyar szocializmus kamatoztatni tudta a magyar ember találmányosságát és tudását, a magyar ipar hagyományait, földünk értékeit. A magyar nemzeti ipar meglévő üzemei előtt soha nem látott piacot és ezzel együtt perspektívát nyitott. A Weiss Manfréd nagy üzem volt, de a Csepel Művek még nagyobb. A Ganz és Mávag híres volt, de igazán nagy a szocializmusban lettek. A 80-as években közel 4 millió tonna acélt termeltünk, soha se előtte, se utána nem érték el ezt a szintet. A magyar ipar ekkor érte el 20. századi csúcsteljesítményét. S mi van ma? Külföldi gyárban, külföldi tervek szerint, külföldi gépekkel a magyar melós pénzt termel a külföldi tőkésnek.

A szocializmus hatékony mezőgazdaságot teremtett. 1990-ben hazánk egy hektáron majdnem annyi almát termelt, mint az EU, ma fele annyit. A

búza termésátlaga az EU szintjén volt, ma negyedével kevesebb. 1990-ben Magyarországot az EU sertés hústermelésének hét százalékát adta, ma ennek csak felét. Ma szlovák sonkát eszünk, lengyel tejet iszunk, a magyar paraszt pedig elpusztul, mert ez a tőke érdeke.

A magyar gazdaságot megszállta a nyugati tőke. Nincs magyar hadsereg, a Honvédség lassanként elfér a Honvédelmi Minisztérium épületében. Nincs önálló magyar külpolitika. A magyar uralkodó osztály szó nélkül eltűri ezt, sőt igényli és támogatja. A mi dolgunk, a kommunisták dolga ellene harcolni. Ellenállni és harcolni, ahogyan elődeink tették hatvan esztendeje.

Április 4-ike rossz emléket idéz a mai tőkés urakban. Április 4-ike a munkáshatalomra is emlékezteti ezeket az urakat. Arra, hogy a magyar munkás egyszer már elvette elődjeiktől a hatalmat, államosította a gyáraikat, szétosztotta a kincseiket. A mai urak hatvan év elteltével is rettegnek, mert tudják: egyszer megint a proli fog uralkodni Magyarországon. Lehet, hogy nem holnap, nem holnapután, de eljön ez az idő!

Készülünk kell az új rendszerváltásra. Aki ma lép a Munkáspártba, megélheti az új szocialista forradalom hajnalát. A legbátrabbakat, a legelszántabbakat hívjuk e harcra. Birodalmak ellen kell küzdenünk, de tudnunk kell: a történelemben eddig még minden birodalom megbukott. Ez vár az USA-ra is, az Európai Unióra is.

A magyar tőkés ellen kell harcba mennünk. Kezdünk ébredezni. Kezdjük megérteni, hogy a tőkés csúnyán becsaptak bennünket. Kezdjük megérteni, hogy tenni kell, ha nem akarunk munkanélküliséget, nem akarunk fizetett kórházakat. Tenni kell, ha élni akarunk.

Magyarország többé nem osztályharctól mentes sziget a tőkés számára. Tavaly kiharcoltuk a népszavazást és győztünk. A kórházakat egyelőre nem adták el. Folytatjuk harcunkat. Harcolunk azért, hogy töröljék el a cselédtörvényt, legyen a munkást segítő új munkatörvénykönyv. Dolgozhasson mindenki, aki dolgozni akar! Ingeny tanulhasson mindenki, aki tanulni akar! Legyen törvényesség, tisztesség a politikában, de legyen fele annyi naplopó képviselő, mint most van.

Harcba megyünk, mint sok évtizede elődeink. Mi nem fekszünk le a tőkének, se a magyarnak, se a külföldinek. Kommunista vagyunk, a munkások, a dolgozó emberek pártja.

Magyar párt vagyunk, nemzeti párt. A magyar történelem számunkra szent, védelmezzük nemzeti hagyományainkat és értékeinket. Védjük a nemzet érdekeit a nemzeteket eltipró globalizációval szemben. Védjük a magyar ipart, a magyar mezőgazdaságot a multinacionális vállalatokkal szemben. Védjük a magyar hagyományokat, a magyar szellem értékeit az amerikanizált világgal szemben. Előre hát, barátain, küzdjünk, harcoljunk, teremtünk magunkat egy új világot.

**Éljen a magyar szabadság!
Éljen a magyar nép!
Éljen a kommunista Munkáspárt!**

Kitüntetés a „FÉNYES SZELEK” nemzedékének

DR. GESZTESI FERENC

Dr. Gesztesi Ferenc 1927-ben született Makón, agrárproletár családban. 1961-ben avatták jogi doktorrá a Szegedi József Attila Egyetemen. 1949-től fegyveres testület tagja, katonai ügyész, Makó város rendőrkapitánya. 1967-től ügyvéd Szegeden, az Ügyvédi Kamara elnökségének tagja, 1970-től elnöke. Sok magas szakmai és állami kitüntetés birtokosa. 1946-tól jelenleg is, a kommunista párt tagja, a párt Jogi Kollégiumának vezetője.

KOVÁCS JÓZSEF

Kovács József 1920-ban született. Férfitanulónak tanult. Fiatalon részt vett a szakszervezeti mozgalomban, majd a kommunista párt tagja lett 1938-ban. Akkor volt ellenálló és antifasiszta, amikor a faszizmus dühöngött Európában és hazánkban is. A felszabadulást követően is szakmájában folytatta munkáját. Mérnök-közgazdász diplomát szerzett. Társaival létrehozták a Május 1 Ruhagyárat, melynek vezérigazgatójaként vonult nyugdíjba. Ma is pártunk aktív tagja.

DÖNTÖTT A KÖZPONTI BIZOTTSÁG

A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa az egykori Vörös Csepelen

A Munkáspárt országos központjában április 2-án nyugodt légkörben ülésezett a Központi Bizottság. Az ülést követően megtartotta tanácskozási a párt ideológiai bizottsága, amely a Munkáspárt 2006. évi választási programjának irányelveit vitatta meg.

A Központi Bizottság a március 12-én elmaradt napirendi pontokat tárgyalta meg. A testület Vajda János előterjesztésében döntött a párt 21. Kommunista Kongresszusa összehívásának rendjéről. Az országos pártfórumot 2005. június 4-én, jelképes helyen, az egykori Vörös Csepelen, a volt Csepeli Fémű egyik munkacsarnokában rendezzük meg. A kongresszus kiemelkedő politikai jelentősége miatt a párt minden tagja tagsági jogon részese lehet a kongresszus munkájának és döntéseinek. A kongresszusra vonatkozó határozatokat – amelyeket az alábbiakban ismertetünk – a KB jelenlévő 46 tagjából 32 igen szavazattal, 13 ellenszavazattal és 1 tartózkodással fogadták el.

A Központi Bizottság Karacs Lajosné előterjesztésében határozott a párt pénzgazdálkodási kérdéseiben is. A testület a 2004. évi beszámolót 31 igen, 10 nem szavazattal, a 2005. évi központi gazdálkodás irányelveit pedig 30 igen szavazattal, 9 nem és 1 tartózkodással fogadta el. A KB 39 igen szavazattal

döntött a tagdíjfizetés eddigi rendjének meghosszabbításáról is.

Egyebekben a KB a Nógrád megyei elnökség kezdeményezésére – a szervezeti szabályzatban rögzített hatáskörében – döntött a Nagybányai területi elnökség feloszlásáról és újráválasztásáról. A területi elnökség tagjai részt vettek a különböző frakciós tanácskozásokon, a megyei pártszervezet többsége és a megyei elnökség ellen szervezkedtek. A KB 27 igen szavazattal, 11 ellenszavazattal és 4 tartózkodással fogadta el feloszlató határozatát.

*

Az ideológiai bizottság jó hangulatú munkaértekezletén sok új javaslat fogalmazódott meg a választási program irányelveihez. Határozott többségi vélemény volt, hogy a Munkáspárt programja kommunista program legyen. Egyetértés volt abban, hogy készüljön egy tömör dokumentum a legfontosabb politikai követelésekkel, illetve egy széles háttéranyag, amely tartalmazza a lehető legtöbb politikai, gazdasági, társadalmi kérdést és a Munkáspárt erre adott, illetve adható válaszait. Az ideológiai bizottság a KB április 23-ai dolgozói aktívával kibővített ülése elé terjeszti a kongresszusi dokumentumok tervezetét.

A Központi Bizottság határozata a Munkáspárt 21. Kongresszusáról

1. A Központi Bizottság a 2005. januári ülésén többségi határozattal kiírta a Munkáspárt 21. Kongresszusát, s elutasította a rendkívüli tisztújítás szükségességét.

A kongresszusra a párt jelenlegi helyzetében rendkívüli felelősség hárul. Feladata, hogy:

1. Zárja le a pártban kirobbantott és súlyos károkat okozó vitát, védje meg a Munkáspárt 15 éves küzdelmének erkölcsi és politikai értékeit, erősítse meg a párt munkás, kommunista jellegét és politikai irányvonalát;

2. Erősítse meg a párt többségi akaratát, hogy a Munkáspárt önállóan indul a 2006. évi választáson;

3. Vitassa meg és fogadja el a Munkáspárt választási programjának irányelveit.

A Központi Bizottság megerősíti döntését és 2005. június

4-én, szombatra összehívja a Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusát.

A kongresszus helyszíne: Budapest, XXI. kerület, a Csepel Vas- és Féművek munkacsarnoka.

2. A 20. Kongresszuson elfogadott Szervezeti Szabályzat szerint: „A kongresszus küldöttesit az alapszervezetek közvetlenül, taglétszámányosan delegálják. Megbízatásuk a kongresszus befejezéséig tart. A delegálás rendjét a Központi Bizottság esetenként szabályozza.”

A Központi Bizottság úgy dönt, hogy a párt jelenlegi helyzetében, a 21. Kongresszus kiemelkedő politikai jelentősége miatt a párt minden tagja alanyi, tagsági jogon teljes jogú részese lehet a kongresszus munkájának és döntéseinek.

A kongresszuson való részvétel önkéntes és önköltséges. A részvételi szándékát minden párttag az alapszervezete vezetőségénél regisztrálhatja. Az előzetes regisztráció alapján a kongresszus résztvevői érvényes, fényképes tagsági igazolvánnyal igazolják mandátumukat.

3. A kongresszus tartalmi előkészítése, a választási program irányelveinek kimunkálása az alábbi menetrendben történik:

Február: a Központi Bizottság 2005. januári döntése alapján az Ideológiai Bizottság megkezdi a munkáját, írásos javaslatok az irányelvekhez

Március: a javaslatok összegzése, az irányelvek első tervezetének elkészítése

Március 5.: országos nőpolitikai aktíva

Április 2.: az ideológiai bizottság ülése, a KB elé terjesztendő tervezet vitája

Április 23.: a Központi Bizottság dolgozói aktívával kibővített ülése megvitatja az irányelvek és a politikai nyilatkozat kongresszus elé terjesztendő tervezetét

Április 30.: országos ifjúsági aktíva

Május: az irányelvek és a kongresszus politikai nyilatkozata tervezetének megjelentetése A Szabadságban és eljuttatása párt valamennyi tagjához.

4. A kongresszus egyéb szervezeti kérdéseiről, így a kongresszus munka- és ügyrendjéről a Központi Bizottság a 2005. április 23-ai ülésén dönt.

Budapest, 2005. április 2.

A népszavazás után sem hagyjuk az egészségügyet

PIROS LAP AZ EGÉSZSÉGÜGYI MINISZTERNEK

A Munkáspárt elnökségének sajtótájékoztatója

A Munkáspárt 2005. április 5-én az Egészségügyi Minisztérium előtt ismertette alábbi sajtónyilatkozatát. Thürmer Gyula a miniszternek szóló petíciót – munkáspárti piros lapot – nyújtott át, amelyet dr. Keresztesi Éva főtanácsos vett át.

A Munkáspárt megdöbbentőnek tartja a Baranyai megyei, szentegáti kisfiú halálát.

Ez a tragédia is rávilágít a magyarországi egészségügy tartatlan helyzetére.

A valódi felelősség a kormányé, az egészségügy vezetőié, s nem az orvosoké, a mentősöké. Ők a felelősök azért, hogy az egészségügy felelőtlen átszervezésével, tudatos leépítésével ilyen kaotikus állapotok alakulhatnak ki.

Ebben az esetben is elfogadhatatlan, hogy kistelepi lakos nem juthat sürgősségi ellátáshoz, a szigetvári kórház átszervezés miatt nem rendelkezik vérrel, nincs elérhető rohammentő, illetve szállító járműben kísérő orvos.

A Munkáspárt ezúttal is megerősíti alapkövetelését: a kormány ne a privatizáció előkészítésével foglalkozzon, hanem tegyen eleget az egészségügyi ellátáshoz, a szigetvári kórház átszervezés miatt nem rendelkezik vérrel, nincs elérhető rohammentő, illetve szállító járműben kísérő orvos.

Követeljük, hogy a kormányfő menessze Dr. Rác Jenő egészségügyi minisztert.

A kormány okuljon már végre az ilyen tragikus esetekből, az egészségügyi ellátásban érdekelt valamennyi fél, az egészségügyi dolgozók érdekképviseleteivel üljön tárgyalóasztalhoz a legsürgősebb teendők közös meghatározására.

Budapest, 2005. március 30.

A Központi Bizottság határozata a Munkáspárt 21. Kongresszusa küldötti regisztrációjának és a mandátumvizsgálás rendjére

A Központi Bizottság határozata alapján a párt valamennyi tagja a pártalapszervezete vezetőségénél regisztrálhatja, hogy küldöttként részt kíván venni a Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusának munkájában és döntéseiben. Erről az alapszervezetek regisztrációs adatlapot állítanak ki, amelyen szerepel a párttag olvasható neve, érvényes tagkönyvének száma, valamint a párttag sajtókezelő aláírása (lásd melléklet).

A regisztrációs adatlapokat aláírásukkal ellenjegyzik: az alapszervezet titkára és a megyei, budapesti elnök.

A küldötti regisztrációt a pártszervezetekben a 2005. április 3. – április 23. közötti időszakban kell lebonyolítani. E határidő lejártát követően új küldötti regisztrációra már nincs lehetőség.

Az alapszervezetek a re-

gisztrációs adatlapokat a megyei elnökségeknek, illetve a budapesti elnökségnek adják le.

A megyei elnökségek, illetve a budapesti elnökség az összegyűjtött küldötti regisztrációs adatlapokat 2005. április 23-án jegyzőkönyv ellenében adják át a Központi Bizottságnak.

A Központi Bizottság a 2005. április 23-ai ülésén összesítő jegyzőkönyvben rögzíti a 21. Kongresszusra regisztrált küldöttek számát.

A Központi Bizottság a tagjai közül ugyanezen ülésén öt tagú mandátumvizsgáló bizottságot választ.

A mandátumvizsgáló bizottság 2005. május 10-ig a regisztrációs adatlapokat összeveti a központi tagnyilvántartással, és megállapítja a küldöttként regisztrált párttagok mandátumának érvényességét vagy érvénytelenségét. A vitatott esetekben egyeztetést kell folytat-

ni a megyei, budapesti elnökséggel, szükséges esetekben az alapszervezet titkárával.

Az eljárása lezárásaként a mandátumvizsgáló bizottság véglegesíti a 21. Kongresszus érvényes mandátummal rendelkező megyei és budapesti küldötteinek listáját és létszámát.

A Központi Bizottság határozatában mondja ki, hogy a Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa munka- és határozatképes, ha a küldötti regisztráció, illetve az azt követő mandátumvizsgálás eredményekénti összes érvényes mandátummal rendelkező küldött több, mint ötven százaléka jelen van.

A kongresszus a határozatképességét a kongresszus munkanapján a mandátumvizsgáló bizottság jelentése alapján állapítja meg.

Budapest, 2005. április 2.

MEGVETJÜK

„Bírósgáttól kérte a Munkáspárt belső ellenzékének két vezetője annak kimondását, hogy szabálytalanul zárták ki őket a parlamenten kívüli politikai erő soraiból.” – adta hírül a múlt héten a polgári sajtó.

Párttagjaink közül többen rögtön fogták a telefont, és aggodalmukat fejezték ki: mi lesz ebből? Nos, nyugodtan válaszolhatjuk nekik, hogy semmi nem lesz belőle. Semmi olyan, amitől nekünk félni kellene. A Munkáspárt ellen nem egyszer indult már jogi eljárás, igaz, jórészt a tőkés hatalom, vagy a polgári erők részéről. Ilyen volt, amikor az egykori '56-osok – ők a barikádnak nem annak az oldalán voltak, ahol a mi idősebb elvtársaink – egy perben a szocializmus által okozott „károkért” akartak „kártérítést”. Vesztítettek.

Van Jogi Kollégiumunk, vannak jogi szakembereink,

készen állunk akármilyen perre. A lényeg azonban az, hogy biztosak vagyunk igazunkban.

Párttagjaink ezúttal értetlenül és megrökönyödéssel fogadták a hírt. S, jogosan! Nem mindennapi jelenség, hogy egy volt párttag a kommunista Munkáspárt ellen a tőkés bíróságon keres elégtételt. Vajnai most ezt teszi. Miután nem tudta meggyőzni álláspontjáról a párt Központi Bizottságát, elment a tőkésállami bíróságára, és arra kérte a tőkés urakat: adjatok nekem igazat a kommunistákkal szemben. Igaz, velük voltam 15 éven át, de most ők kizártak engem a Munkáspártból! Vajnai nem az első, aki a tőkés hatalom bíróságához fordul. A rendszerváltás után Bruzsa Mihály úr, egykori párttag jelentette fel a Munkáspárt több vezetőjét és hozzártározóit, arra hivatkozva, hogy azok 1956-ban lövöttek

a Kossuth téren. Bruzsa úr vesztett. Nem csupán a pert vesztette el. Ez a kisebbik dolga. Elvesztette mindazok megbecsülését, akik – függetlenül a politikai véleménykülönbségektől – bíztak benne, és embernek tartották.

Vegyük észre, hogy kapitalizmusban élünk! A Horthy-rendszerben a kommunisták között főben járó bűnnek számított, ha valaki a tőkés rendszerhez fordult bármiért is, nem hogy egykori társai ellen. Jó-zsef Attilát egykor a Kommunista Párt kizárta soraiból. Jó-zsef Attila nem a magyar királyi tekintetes törvényszékhez fordult, mert párttonkivülként is kommunista volt. Őt ezután is tisztelték társai. Aki mégis a polgári bíróságon igyekezett elégtételt szerezni, azt gyorsan elérte a legnagyobb büntetés, társai megvetése.

K. M.

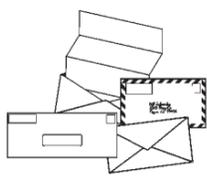
Aljas támadás

Para-Kovács Imre a Magyar Hírlap című országos napilap főmunkatársa 2005. március 18-án a lap Vélemény rovatában Elvtársak, tavasz! címmel terjedelmes cikket írt a Munkáspártól. Ez így rendjén is volna, de a szerző ezúttal kiélte legaljasabb ösztöneit, és példátlanul visszataszító stílusban foglalkozik pártunkkal. Mindjárt a bevezetőben erőltetett iróniával írja: „Próbálok ... úgy gondolni a Munkáspártra, mint tisztességes, baloldali gondolkodású emberek gyülekezőhelyére, de mindig elröhögöm magam”. Ezt követően jön a legundorítóbb megállapítása: „A Munkáspárt nem tisztességes, baloldali gondolkodású emberek gyülekezőhelye, hanem egyfajta Goodbye, Lenin!-stílusú állatkert azok számára, akik már nem bírják ki a rendszerváltás megáramlásait és igénylik a Központi Bizottság jelenlétét mindennapi életükben...”. Szerény jogi ismereteim alapján úgy ítélem meg, hogy ez már messze túl megy a véleményalkotás megengedett határain és nem más, mint büntetőjogi kategória!

Máshol azt írja, hogy „Most ... nagy változások vannak a párt berkeiben, felütötte fejt a frakció”, majd így folytatja: „Legyen egy kicsit rövidebb a nyaka a brontosaurusnak, valamivel tömzsibb a farka, és akkor eléldelgelhet a Hortobágyi Nemzeti Parkban, még ha nem is választják meg egyhamar az állatok királyának”. Vagyis Para-Kovács holmi állatkerti élőlényekhez hasonlítja a Munkáspárt tagjait, amit nekünk határozottan és azonnal vissza kell utasítani! Másik helyen – a pártellenzék kizárása kapcsán – azon medítál, hogy „A Munkáspárt megszabadult régi reflexeitől, belátta hibáit és már eszébe sem jut Vajnaiék deportálása vagy lelövetése...”. Ezt követően szerzőnk primitív iróniával felteszi a kérdést és a maga módján a választ is megadja: „Hajlandók vagytok-e elősegíteni a Munkáspárt pusztulását? Nos, ez az a kérdés, melyet csak írásban szabad feltenni a Munkáspárt tagjainak, hiszen félő, hogy előrehaladott koruk miatt csak a hangsúlyra koncentrálnának és kórusban zúgnák: Igen!” Túl azon, hogy Para-Kovács finoman szólva nem tiszteli a nála idősebb embereket, vérlázító módon silány és sértő humort produkál olyan kérdésben, amelyben ő teljesen illetéktelen. Nem más ez, mint durva visszaélés az újságíró véleményalkotó szabadságával.

És ezzel még nincs vége. Aljas indítékból azt közli az olvasóval, hogy „A kegyeleti okokból fenntartott kommunista elfekvő eddigi ideotizmus és hecckampánya mostantól új színezéssel gazdagodott, a valósággal, a belülről törő ellenséggel, a frakcióval. Mint ha valaki komolyan gondolná, hogy nem napköziról van szó, hanem létező pártokról. Ez pedig esetleg problémát okozhat, hiszen olyan kondíciókkal, mint a Munkáspárt, demokratikus országban valódi tömörülés nem létezhet”. Nem folytatom ennek az ominózus írásnak, bocsánat feredvénynek az idézését, mely részletesebb kommentár nélkül is önmagáért beszél és szerzőjét minősíti!

Nemes József
Orosháza

Őnök írják!

Továbbra is várjuk leveleiket, hozzászólásaikat. A túl hosszú írások esetében a rövidítés jogát szerkesztőségünk fenntartja.

A rovat természetéből adódóan egyéni véleményeknek is helyet adunk, vagyis a szerkesztőség nem minden esetben ért egyet teljes egészében a leközöltekkel. Kéziratokat és fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza.

Pótcselekvés szocialista módra

Új intézmény létrehozását tervezi a kormány: a legutóbbi napokban felvetődött a munkavállalói jogok biztosa néven ismert hivatal felállításának ötlete. A leendő pozíció várományosának legfőbb feladata – mint a neve is mutatja – a dolgozók jogainak védelme, a munkahelyi túlkapasokkal szembeni fellépés lenne. Am a szocialisták elképzelése nem igazán aratott osztatlan sikert az érdekképviselet körében. A hír kapcsán több napilap is ideológiai hovatartozástól függetlenül szintén támadta a javaslatot. Valamennyien látszatmegoldásnak, afféle érdekvédelmi pótléknak tartják ezt a kormányzati intézkedést. Tegyük hozzá, nem is teljesen alaptalanul. Részben azért, mert a biztos személye önmagában nem nyújt, nem is nyújthat védelmet a nagy vállalkozói-munkaadói túlsúllyal szemben, legfeljebb a bürokráciát növeli feleslegesen a bevezetésre kerülő poszt. Másrészt félő, hogy mindez csupán figyelemelterelő manőver, amellyel az MSZP–SZDSZ-kabinet a valós problémákat kívánja megkerülni. Számos szakszervezeti tisztviselő nehezményezte például, hogy a kenyérkeresők jogállását alapvetően meghatározó Munka Törvénykönyvének módosítása vonatkozóan halad. Holott többek között éppen a dolgozók jogbiztonságának átfogó szabályozása, az érdekvédelmi garanciák erősítése szolgálna leginkább a munkavállalók érdekeit, nem pedig az ilyen meg olyan apparátusok.

B. Deák András, Budapest

Majsai rendezetlenségek – Halasi kórházprivatizáció

Bács-Kiskun megyében Bugac pusztától délre található a tizenháromezer lakosú Kiskunmajsa, s huszonkét kilométerrel odébb Kiskunhalas, ahol harmincezer élnek. Annak idején az itteni emberek jelentős része mezőgazdasággal foglalkozott, de ezt sokan kénytelenek voltak abbahagyni, mert a termelőszoövetkezetek arrafelé is megszűntek. Arra voltunk kíváncsiak, hogy az Alföld közepén levő két település lakói környezetüket illetően mivel elégedettek, s leginkább mit hiányolnak városukban.

Vimlári Dezsőné nyugdíjas Kiskunmajsán született, ott élt, 25 évig az olajipar geológiáján dolgozott szállításvezető férjével együtt, aki 18 évvel ezelőtt meghalt. Második férje egyik művezetője volt a helyi olajiparnak, jelenleg nyugdíjas. Szankon lakik, házasságkötésük után 2000-ben Ilona odaköltözött egy családi kertes ikerházba, amely az olajosoké volt, de megvették. Édesanyja, testvére Majsán él, mindennap meglátogatja őket, hiszen csupán nyolc kilométert kell buszon utaznia.

– Kiskunmajsán és környékén jelenleg hogyan működik az olajipar?

– Az egész országban ez az iparág is haldoklik, a környékiünkön ha nem is teljesen, de megszűnt. Az olajipar Szankon azelőtt több száz embernek adott munkát, most a gázüzemben tizen dolgoznak. Majsán nagykanizsai központtal működik egy olajipari kft., fűrnak, szállítanak, de a régi cég megszűnt, amelynek országos híre volt a termeléséért, az ott dolgozók becsületet munkájáért, de az utcára kerültek. Az olajiparban kívül a rendszerváltás után megszűnt a majsai Jonathán Termelészövetkezet, amely főként a Dél-Alföldön a zöldség-gyümölcs ellátás bázisa volt, de a helyi szövetkezet termékeit országoszték keresték. A nagyhírű tsz központját is felszámolták. Sok majsai és környéki gazdasági helyzetét nagyon megnehezítette, illetve szinte ellehetetlenítette őket a szövetkezet megszűnése.

– Milyen hatása van Majsának a környékére?

– Jászszentlászló község kivált a kiskunfélegyházi kistérségi társulásból, s az idén átjött a majsai kistérségi társuláshoz. Ezzel anyagilag jobban jár Jászszentlászló, mert földrajzilag közelebb van Majsához, s nem a távolabbi félegyházi társuláshoz kell a pénzt átírnyítani, amelynek sorsa kevésbé ellenőrizhető, s az is bizonytalan, hogy hova kerül. A majsai társuláshoz a pénz útja jobban követhető. A majsai kistérségben a közeljövőben várhatóan szeméttároló épül, amire nagy szüksége van a város és a környék lakóinak.

– A közelmúltban mivel gazdagodott Kiskunmajsa?

– Megvalósult a szennyvíz-program, ami azt jelenti, hogy minden házból a főcsatornába kerül a szennyvíz, mert bekötötték. A beruházás több szakaszban történt, s tavaly befejeződött, amely nagyon megkönnyítette a majsaiak helyzetét, ugyanis nem kell szippantós koscsikkal elszállítani a szennyvizet, amiért eddig sokat kellett fizetniük. A szennyvízprogram megvalósításával együtt az ivóvizet is bevezették azokba az utcákba, ahol eddig hiányzott, s ugyanakkor minden utcát kikövezték.

– Elsősorban mire lenne szükség a városban?

– A piac befedése, vagyis tető

alá hozása és betonozása nem tűr halasztást, mert a kövezet feltöredezett, a víz mindenütt megáll, szinte lehetetlen a piacon vásárolni. A főteret is rendbe kellene hozni, de az önkormányzat nem nyert a pályázaton, így sajnos halasztódik a milliárdos beruházás. Aztán probléma még a volt szovjet lakotanya állapota. Egyik részében a menedékhely alapítvány működik, úgy ahogy rendbehozták, de a hasznosítatlan terület állapota romlik. Eddig az ÁPV Rt. tulajdonában volt az épület, de most megkapta a helyi önkormányzat, s egyelőre pénz hiányában nem tud mit kezdeni vele. Nagyon csúnya látvány és ha nem hasznosítják, teljesen tönkremegy.

Kiskunhalason Kiss Péter egyéni vállalkozó környezetvédelemmel foglalkozik. A középkorú férfi jelenleg a szüleiél él együtt, a feleségétől elvált, két gyereke van, akikkel rendszeresen tartja a kapcsolatot.

– Milyenek a kiskunhalasi mindennapok?

– Számomra nagyon nehezek. Az ÁPV Rt. tavaly privatizálta a halasi Semmelweis kórházat. A korábbi hozzáférő sebész szakember helyett az rt. új igazgatót tett ide, aki valószínű, hogy több régi orvost elküldött és a saját köréből választott embereket. Édesanyám rákos, a sebészen és az onkológián fektült, háromszor műtötték. Leromlott állapotok vannak, nem vagyok elégedett az orvosok munkájával. Azt mondják, hogy a sebészet és az onkológia együttműködik, de a valóságban egymásra kennek mindent.

– Mire lenne szükség a városban?

– A kultúrára, mert hiányzik. A fiatalokat nem fogják össze. A könyvtár jól működik, de sokkal több rendezvényt kellene tartani. Hely lenne, ott van a kultúrház, a mozi, ahol érdekes előadásokra lehetne hívni a fiatalokat, akik az események után megbeszélhetnék a hallottakat. Úgy érzem, hogy az ifjúságot mellőzik Kiskunhalason, s ez a jövőépítés szempontjából is nagy probléma.

– A 80 éves Barabás Imre húsz évvel ezelőtt ment nyugdíjba a halasi Fém munkás Vállalattól, ahol portásként, aztán udvaros-program, ami azt jelenti, hogy minden házból a főcsatornába kerül a szennyvíz, mert bekötötték. A beruházás több szakaszban történt, s tavaly befejeződött, amely nagyon megkönnyítette a majsaiak helyzetét, ugyanis nem kell szippantós koscsikkal elszállítani a szennyvizet, amiért eddig sokat kellett fizetniük. A szennyvízprogram megvalósításával együtt az ivóvizet is bevezették azokba az utcákba, ahol eddig hiányzott, s ugyanakkor minden utcát kikövezték.

– Miért halogatja a házasságkötést a fia?

– Nem tudom. A halasi Barabásnál dolgozik, de nem becsüli meg a pénzt, erre, arra, főleges dolgokra mind elszórja. Nem érti meg, hogy a kettőnk nyugdíjából nagyon nehezen lehet megélni hármunknak, amikor havonta a gyógyszerekre több mint háromezer elmeget.

– Milyen gyógyszereket szed?

– Sokfélét. Az idegrovoshoz

járak rendszeresen ellenőrzésre, felírja, amik kellene. Először a kórház idegosztályán feküdtem, s néztem, hogy a hatágyas körteremben rajtam kívül mindannyian fiatalok voltak, húsz-harminc év körüliek. Kérdeztem, mi a bajuk, de azt mondták, hogy maradnak csöndben, s néztek maguk elé. Aztán ősszel nagyon fájni kezdett a hasam, ezért átvittek egy másik osztályra. Ott tükröztek, de nem tudták megállapítani, hogy mi a bajom. A gép rettenetesen zúgott, kattogott, mint a háború idején a repülő az égen. A fal felé fordított a nővér, aztán kérdezte hány éves vagyok, hol lakom, mit szeretek enni, vagyis el akarta terelni a figyelmemet a vizsgálólóról. Aztán nagy nehezen megállapították az ágyéksérveket.

– Megműtötték?

– Igen. A műtőben barátságosak voltak, bár azt mondták, hogy nem lesz könnyű a dolguk, mert a bél el van fordulva. Sikertelen a műtét, azóta szűnt a fájdalom. Visszafektettek az ágyamba, s beszélgettünk a szobatársakkal, akik mondták, hogy privatizálták a kórházat. Itt kint az utcán is ezt hallom. Az lett volna a jó, ha minden marad a régi, mert akkor biztos, hogy kicserélnék a zúgó, kattogó, elavult gépeket. Az új tulajdonos nem költ ilyesmire pénzt.

– Mennyit fizetett az ellátásért?

– Semmit. Tudják, hogy nyugdíjas vagyok, kevés a pénzem. Hiába tartják a markukat, a nincsből nem lehet adni.

Először maradjunk annál, amit Kiss Péter mondott, ha az édesanyját érzéssel kezelik, akkor a kemoterápiára biztosan nem került volna sor. A privatizált halasi kórházban az orvosi érzésen kívül minden bizonytalan más is hiányzik, nevezetesen a kellő szakértelem, tapasztalat, ugyanis érthetetlen, hogy ugyanazzal a problémával miert fektetik műtőasztalra a beteget háromszor, s az állapota változatlan maradt, semmit sem javult, ezért kemoterápiázzák. Vajon a rákbeteg anyának használ az utolsó gyógyító mód? – kérdezem, mint logikusan gondolkodó ember, aki egyrészt nem ért az egészségügyi ellátáshoz, másrészt másokat rossz hírbe hozó hamis feltevésekkel nem vádolható, mert megjegyzésem név nélküli, tehát anonimusoknak címzett hipotézis.

A másik érdekes dolog, amit Barabás bácsi mondott, hogy a kezelésért, műtétért semmit sem fizetett. Az ÁPV Rt. privatizálta a halasi kórházat, de nyilván kinnálja, pályáztatja, s hatalmas összegért eladja a vevőnek vagy vevőknek, akik mint tulajdonosok mielőtt helyet adnak a betegnek, közlik vele, hogy ennyit, annyit le kell tenni, különben szóba sem állnak vele. Barabás bácsi egyelőre jól járt.

Tarnai László

OLVASSA, TERJESSZE, TÁMOGASSA!

A Szabadság Alapítvány számlaszáma:

OTP 11705008-20441997

Áprilisi teendők a házikertben²

Állandó helyre vethetünk ugyanakkor paradicsomot, uborkát, dinnyét és zöldbabot is, szintén flakonburás takarással, üledetted, tápanyaggal feltöltött fészkekbe. Csemegekukoricát viszont tejfőléspoharakban jobb előnevelni, mert melegénye közelíti a paprikáét. A kiültetés és a kelőfélben lévő növényeket is részesítsük hetenkénti permetezésben réztartalmú szerek valamelyikével. A gyökérzetet fonálfergek ellen jó eredménnyel alkalmazható a bűdöske vagy tagétes, amely az ágyások szélébe ültetve jó hatású, különösen akkor, ha előnevelt palántákat ültetünk ki. A különféle szívó-, rágó rovarok ellen, azok riasztása céljából ültethetünk még fűszer- és illóolaj tartalmú növényeket, amelyek aztán a házipatika értékes anyagai lehetnek. A szőlő hajtásváltogatása a hónap folyamán esedékes. Egyidejűleg normalizáljuk a tőkék terhelését azáltal, hogy az egyes vesszőkön a vastagságukkal arányos fűrészvágást hagyunk. Általában két-három fűrészvágást többet nem célszerű hagyni. A gyengébb vesszőkön pedig csak egyet javasolt meghagyni. Csemege fajtáknál a fürtök hegyét csipjük vissza az egyöntetűbb bogyó méret érdekében, különösen akkor, ha piaci ér-

tekesítésre termelünk. Kis gondoskodással a rossz termő fák termését is szabályozhatjuk. E célból több virágzás kezdetén lévő fa ágaiból válogassunk össze egy csokrot s azt erre a célra kialakított üdítőitalos flakonba és vízbe téve akasszuk fel a megporzandó fa koronájába s a többit bízzuk a méhecskékre. Elhúzódozó virágzás esetén például egyszerűen cserélni kell a virágcsokrot. Önbeporzó fajtáknál a problémát sokszor nem a beporzást végző rovarok hiánya okozza, hanem az, hogy esős időjárás esetén a virágpör lemosódik s nem lesz utánpótlása. Ilyen esetekre készülni kell, ezért célszerű a virágzás előtti ágak egy részét eső elleni védelemben részesíteni fóliával vagy flakonnal, de csokrok készítésével is biztosíthatjuk ilyen módon a szükséges virágpör hordozó ágakat. Nagyon fontos szabály, hogy a virágzást megelőzően a virágzás elején és végén is védekezni kell. Esős, csapadékos időjárás esetén pedig virágzásban is, de csakis méhkímélő szerek valamelyikével. Olyan, amely ugyanakkor a virágzat legérzékenyebb szervét – a bibét is kíméli, például a Rovral, Ronilan stb. Elsősorban a meggy, a cseresznye, a kajszli, a szilvák és az őszibarack kíván ilyen védelmet. Ne mulasszuk el!

Cs. Nagy László

Hirdessen A Szabadság hetilapban!

Részletes információ: Huszár Zsófia Telefon: (06-1) 313-5420

Emlékezzünk!

Vlagyimir Iljics Lenin születésnapján

A XIX. század Oroszországa Eurázsia egyik legellentmondásosabb konglomerátuma volt. Ez a körülmény kitermelte a mozgalmak és ideológiák sokaságát. A serdülő Leninre kezdetben nagy hatással voltak a forradalmi demokraták (Dobroljubov, Herzen), de a marxista tankörök befolyása alá kerülve mindinkább ráismert a küzdelem egyedül helyes útjára: a forradalomra. Kereste a klasszikusok tanításai helyi alkalmazásának módjait. Felismerte, hogy a cárizmus megdöntésének legfőbb hordozója a munkásosztály. Susenszkojében eltöltött száműzetése alatt dolgozta ki „A kapitalizmus fejlődése Oroszországban” című munkáját, mely alapos elemzést adta a honi viszonyoknak, bizonyítván, hogy az 1861-es jobbágyfelszabadítás nagy lökést adott a tőkés rend fejlődésének.

Első emigrációs éveiben (1900–1905) sorra születtek alapvető elméleti munkái, melyek hazája munkásmozgalmának ideológiai alapjait vetették meg. A *Mi a teendőben* az ökonomisták (a tudatosság és a párt szerepének tagadói) káros nézeteit tette kritikája tárgyává. Vallotta, forradalmi párt nélkül nem győzhet a szocialista forradalom, ezért nagy munkát végzett a pártkongresszus összehívása érdekében (1903). Itt a jobboldali szocialdemokraták elleni harcban létrehozta a kommunisták (bolsevikok) csoportosulását. Az érlelődő forradalom hatására, Marx–Engels nyomdokain járva, felvázolta a proletárforradalom „menetrendjét” (*A szocialdemokrácia két taktikája*), melyben kimutatta, hogy a közösségi társadalomba való átmenet többlépcsős folyamat, melynek szakaszait (demokratikus és szocialista etapok) a munkásosztály vezető szerepe köti össze, a permanencia jegyében. Jelen volt az 1905-ös demokratikus forradalomban, de annak leverése után ismét külföldre kellett távoznia.

Lenin, második emigrációjában (1905–1917) sorra alkotta

meg azokat a munkáit, amelyek megtisztították az orosz (és nemzetközi) proletármozgalmat a polgári és szociáldemokrata sallangoktól. Klasszikus rajzát adta kora kapitalizmusa, az imperializmus sajátosságainak (*Az imperializmus, mint a kapitalizmus legfelsőbb foka*). Ez a dolgozat az új helyzet konkrét elemzésével a kommunista stratégia irányítójává lett.

Az első világháború alatt írt cikkei nemcsak a burzsoázia háborús politikáját leplezték le de a II. Internacionálé pártjai többségének kollaborációját is. Éppen a monopolkapitalizmus természetének tanulmányozásával, egyebek között az egyenlőtlen fejlődés törvényének hatásait vizsgálva jutott el annak felismeréséhez, hogy a szocialista forradalom nem győzhet egyszerre a legfejlettebb országokban (Marx és Engels), de egy országban, nyitányként felülkerekedhet.

Az Oroszországban kitört februári forradalom hírére 1917. április 3-án Lenin Pétervártot termelt. *Áprilisi téziseiben* kifejtette elképzeléseit a bolsevik taktikáról, nem kizárva a szocialista forradalomba való békés átmenetet. Amikor

Vlagyimir Iljics Lenin

rábredt arra, hogy a békés út (a burzsoázia és a mensevikok magatartása miatt) nem járható, kidolgozta a fegyveres megoldás stratégiáját (VI. pártkongresszus). Razlivban írott *Állam és forradalom* című írásában a proletárhatalom körvonalait rajzolta fel. Mesteri módon határozta meg a forradalom kiindulási pontját. 1917. november 7-én a szovjetek II. oroszországi kongresszusán bejelentette: „...a munkások, katonák és parasztok... a Petrográdban végrehajtott győzelmes felkelésre támaszkodva...” kezükbe veszik a hatalmat. Lenin itt terjesztette elő a békéről és földről szóló dekrétumokat, melyek kiálltak a háború befejezése és az annexió nélküli béke mellett, ami pedig a földet illeti, kinyilvánította: a föld ingyenes örökös használatra a parasztság kezébe kerül.

Lenin a szovjetállam vezetője lett. Hatalmas elméleti és

szervező munkát végzett, mely felőrölte erejét.

A tőkés hatalmak megriadtak a bolsevik rendszertől, ezért intervenciós hadjáratot tettek kísérletet annak megdöntésére. Próbálkozásuk 1922-re kudarcra végződött. Lenin ekkorban a szocializmus építése gyakorlati kérdéseinek kidolgozásában nagy horderejű munkát végzett. A hadikommunizmusból a NEP-re való áttérés (1921) gazdasági-politikai hatásai lehetővé tették a munkás-paraszt összefogás megerősítését, a termelésben való érdekelttség kiszélesítését. A szakszervezetekkel kapcsolatos vitában kiállt a szocialista demokrácia mellett, leleplezve Trockij diktatórikus terveit. Következő harcot folytatott az elhajlások ellen, megvédve a párt egységét, (*Baloldaliság a kommunizmus gyermekbetegsége*), kidolgozta a gazdasági prioritás elveit (a nehézipar elsődlegessége). Feljegyzéseket hagyott ránk a mezőgazdaság szocialista átszervezésének problematikájáról. Betegsége és korai halála megakadályozta abban, hogy minden fontosat elmondjon az utókornak a tennivalókról.

54 éves volt mindössze, amikor 1924. január 21-én Gorkiban meghalt. Tettei történelmi jelentőségűek, 55 kötetnyi szellemi hagyatéka a tudományos szocializmus kimeríthetetlen tárháza. Útmutatásainak nagyobbik része egyetemes érvényű, természetesen a konkrét körülmények figyelembevételével. Alakját méltán állítjuk Marx és Engels mellé.

Hegedűs Sándor

ezredvég

IRODALMI, MŰVÉSZETI ÉS TÁRSADALOMKRITIKAI FOLYÓIRAT

József Attila emlékére

Igazán gazdag tartalommal jelent meg az Ezredvég 2005. áprilisi József Attila – Emlékszáma. A folyóirat minden hagyományos rovatát, 156 oldalon a költőóriás cenenáriumának szenteli. A kiadványt Bálványos Huba (1938) grafikusművész József Attila-illusztrációi ékesítik. (Ára 350 Ft, előfizetőknek 200 Ft.)

A TARTALOMBÓL

JÓZSEF ATTILA	Alkalmi vers a szocializmus állásáról / 3
SÁNDOR KÁLMÁN	1930. szeptember 1. / 5
GEREBLYÉS LÁSZLÓ	Ki így, ki úgy... / 19
SZÉCSI MARGIT	József Attila emlékének / 19
BÁLINT GYÖRGY	Magyar költő 1933-ban / 21
ORBÁN OTTÓ	Születésnapokra / 22
KOSZTOLÁNYI DEZSŐ	Barkóba / 23
VÉSEI ENDRE	1935. november / 31
TANDORI DEZSŐ	Három kis játék J. A. emlékére / 32
GELLÉRI ANDOR ENDRE	Beszélgetés / 35
VÁGÓ MÁRTA	Az eltávozotthoz / 37
KÉPES GEZA	József Attilához / 38
NAGY LAJOS	József Attiláról / 38
GYÖRE IMRE	József Attila-reminiscenciák / 42
BERETI GÁBOR	József Attilára gondolva, 2005-ben / 44
MAGYARI BARNABENJÁMIN LÁSZLÓ	Képeslap József Attilának / 45
SIMOR ANDRÁS	Kép és szobor / 45
SZARKA ISTVÁN	József Attila és a sör / 46
	Medáljak / 47
BERDA JÓZSEF	KOSZORÚ
DEVECSERI GÁBOR	Meghalt / 51
ZSOLT BÉLA	József Attila halálára / 51
NAGY IMRE	A költő halál / 52
SALAMON ERNŐ	Vércsepp a síneken / 55
DÉRY TIBOR	Bűcsű József Attiláról / 56
ZSIGMOND EDE	Emlékül / 57
RADNÓTI MIKLÓS	József Attila meghalt... / 61
	Naplórészlet / 63
GIANNI TOTI	ABLAK
VERONICA PORUMBACU	Mondják - mondják / 64
STEPHAN HERMLIN	József Attilához / 64
YOLANDA ULLOA	József Attila / 66
JORGE ALEJANDRO BOCCANERA	Attila / 67
RICHARD PRAŽÁK	József Attila / 67
JUAN GELMAN	József Attila és Jiffi Walker / 68
	Barátok / 69
JÓZSEF ATTILA	OLVASSUK EGYÜTT
ALFOLDY JENŐ	Reménytelenül / 71
	Lebegés az ürben (József Attila „Reménytelenül” című verséről) / 71
ESPERES JÁNOS	VALLOMÁS
KOVÁCS MIHÁLY	József Attila / 83
WIRTH ADÁM	Emlékezés József Attilára / 86
	Ma is itt van közöttünk / 97
IMRE KATALIN	MEGMENTETT ÖLDALAK
	„A palánkok közt szárnyaló munkát nem lehet elfelednem...” / 107

MÁR A PIAC SEM A RÉGI A SZEGEDI CSEREPES SORON

A szegedi Alsóvárosi temetővel szemben a Móravároshoz tartozó Cserépes sor hatalmas területén az 1970-es évek elején kezdte el működését a lengyel piac. A pultok között szinte lehetetlen volt járni, nézelődni, mert a szegediek és a környékbeli települések lakói közül rengetegen itt vásároltak túlnyomó részt krakkói kereskedőktől, elsősorban műszaki cikkeket. Aztán jöttek áruikkal a románok – nem erdélyi magyarok –, s most évek óta a kínaiak vették birtokukba a kirakodóvásár jelentős részét.

Közvetlenül a bejárat után valaki a földre pakolta a férfi sportcipőket, amelyekért 1500 forintot kért, de az akciósok 1200-ért vihetők. A női körömpipők előtti árcédulán a 2800 forintot áthúzták, s fölé írták, hogy 900-ért kapható. Amott kínai ingeket kínálnak, ezerbe vagy kétezerötszázba kerül.

Balogh Józsefné egyéni vállalkozó nyolc éve árul felsőruházati cikkeket a Cserépes soron levő saját pavilonjában, mert a városi üzletét eladta, ugyanis nem érte meg fenntartani és működtetni.

– Ki készíti a ruhákat és mennyiért adja?

– Saját magam tervezem, szabom, varrom a felső ruhákat, hiszen női szabó vagyok. A kosztümöket 9800 forintért adom, a különböző színű és mintás blúzok négy-ötezerbe kerülnek. A tápéi házamban délután, este készítem a ruhákat, délelőtt pedig itt árulom. De ez a menetre hamarosan fölborul, mert eladom a házat. Nem tudom egyedül kifizetni a költségeket. A férjem 18 éve meghalt, a fiam Pesten kormányőr, s a lányom elköltözik tőlem, mert férjhez megy.

Kissé odébb az egyik pavilon tetején olvasható, hogy divatárakat árulnak bébitől kamasz

méretig. Középkorú nő kérdezte, mit akarok venni, aztán észrevette rajtam, hogy nem vásárolni jöttem, elfordult, s annyit sikerült megtudni tőle: saját pavilonjában ötszáz forintért árulja a maga készíttette pólókat, nadrágokat, szövetzoknyákat.

A jobb minőségű férfi cipőért 12 500-at kérnek, vannak három ezer forintos női körömpipők, amelyekből nem vennék, mert kopogtatva a talpukat biztos, hogy esős időben felfázna a feleségem. Egy idősebb nő kínálta a portékákat, nevét nem mondta meg, de azt megtudtam tőle, hogy egy arab férfi másfél millió forintért vette meg a pavilont és Pestről hozza a cipőket.

– Mióta árul itt?

– Nemrég, február óta. Négy órát dolgozom, ezért a tulajtól kapok havonta 28 ezer forintot. Jól jön nyugdíjkiegészítőnek. Pesten, aztán harmincöt évig Salgótarjánban egy csemegeüzletben voltam vezető-helyettes. A férjem meghalt, s hazajöttem Szegedre. Kilenc testvérem van, fele Pesten, fele Szegeden él.

A 38 éves Loung a piacon két éve farmereket, sportcipőket, hálógépeket, pizzamákat árul. A cipőket 1700-ért, a farmereket egy ezresért adja.

– Honnan hozza?

– Sanghajban lakom, ott jár-

tam iskolába, kereskedelmet tanultam. Havonta egyszer ott-honról hozom az árut hajóval, mert a repülő nagyon drága. Nem sokáig csinálom, bezárom a boltot, s hazamegyek. Itt nincs pénz, s fizetnem kell az adót, a t-t, a tizenézer forintos albrételet. Elég volt ebből.

Loung pavilonszomszédja, Lui szintén panaszkodott:

– Egy éve cipőt árulok, de nem megy a bolt, hamarosan megszüntetem az üzletet. Sokba kerül az albrételet, a mindennapi élet, úgyhogy nem éri meg. Hazamegyek Fucsába.

– Hol van ez a település és otthon majd mit csinál?

– Délkelet-Kínában található Fucsau. Nem tudom, hogy mihez kezdek, mert nincs szakmám, de legalább otthon leszek, barátaim, ismerőseim között.

Sok minden van a Cserépes sori piacon. Az egyik pulton három ezerért kínálják a rongyszőnyegeket, amott ötven forintért adják a gumi nélküli zoknik párját. A karórákért ezerötöt, a játékokért ezer-ezerkettőt kérnek.

Egy erdélyi asszony a két és fél-szer három és félméteres gyapjú szőnyeg árát 28 ezer forintra mondta, s hozzátette, hogy valamiképp alkudhatok belőle.

A negyven éves Németh Ferencről bemutatkozás után megkérdeztem, hogy mióta árul a piacon.

– Egy szegedi vállalatnál autószerelőként dolgoztam, aztán négy évvel ezelőtt a feleségemmel hatszázezer forintért megvettük ezt a pavilont, ahol melltartókat, női alsókat árulunk. Ebből élünk. Pesti nagykerből hozzuk az árut, de nem jó a piac. A 90-es években, még 2000 elején is sokan vásároltak, most inkább csak nézelődni jönnek. A nagy hidegben és a kánikulában teljesen üres a Cserépes, nincs vevő. Viszont az üzemeltető hivatalos nevén a Cserépes Sori Piac Kereskedelmi Szolgáltató Kft., ha kipakolunk, négyzetméterenként 300 forint helypénzt szed. Ha csak a pavilonunkban árulunk, akkor havonta kilencezer forint helypénzt kell fizetnünk. Amikor ezt elkezdtem, jó

volt, megérte csinálni, de nagyon lecsökkent a kereslet, úgyhogy azon gondolkodom, hogy visszamegyek autószerelőnek. Jónéhány évem kiesett, de nem felejtettem el az autók javítását.

A piacról kifelé menet láttam, hogy több büfé asztalainál falatoztak. A Senicu például vietnami levest kínált háromszáz forintért, a vietnami rizsesztálért hatszázat kért.

– Milyen a vietnami leves? – kérdeztem a konyhafőnöknőtől.

– Húsleves rizszesztálval. De nem olyan, mint a magyar húsleves, egészen más ízű, mégis nagyon szeretik, elfogyott.

A másik büfé egyebek között rántotthúst ajánlott kétszáz forintért. Miközben böngésztem az árakat, megkérdezte tőlem a főnök, hogy mit adjon. Kérés helyett annyit mondtam, hogy olcsó a konyhája, ha a rántottszeletért csupán kétszázat kér. Azonnal kijavított, hogy tíz deka kétszáz, de az nagyon kicsi, úgyhogy egy tenyérnyit ötszázért ad. Nem álltak sorban előtte.

Viszont a lángossütő asztalainál sokan ettek. Egy nyugdíjas házaspárral váltottam néhány szót.

– Izlik?

– Szemben a Vám téren lakunk, délelőttként kijövünk ide, kíváncsiságból körülnézünk a piacon, aztán leülünk lángost enni. Nagyon jó. Kettőt egyet eszünk, mert nagy adagot adnak, elég nekünk ennyire. Százhusz forint. Megeszünk, aztán a feleségem a szatyrából előveszi az üveg teát, amit otthon főzött. Műanyagpoharainkba kitölti, s jó-

ízüen kortyolunk belőle.

Először a kirakodóvásár néven érdemes elgondolkodni. Kezdetben mindenki azt mondta, hogy megy a lengyel piacra, mert ott olyan árúhoz jut nagyon olcsón, amelyek egyrészt az itteni boltokban nem kaphatók, másrészt ha vannak is, rendkívül drágák. Fülhallgató zsebrádiót, lemezjátszót, magnót fillérékért lehetett venni a krakkói kereskedőktől, akik aztán felhagytak a szegedi üzletekkel, s helyükbe költöztek a románok, most pedig a kínaiak. Miután megszűnt a lengyel piac, úgy hívják a telepet, hogy Cserépes. Egyre kevesebben mennek ki vásárolni, aminek több oka van. Ha valaki történetesen vesz ötven forintért gumi nélküli zoknit, jár benne egy napig, este kimosná, de a szemetesbe dobja, mert kilyukadt. Az ezerötszáz forintos műbörköt mint a szatyrából előveszi az üveg teát, amit otthon főzött. Műanyagpoharainkba kitölti, s jó-

Nemcsak a nagy hidegben, kánikulában, hanem egyáltalán elszoktak az emberek a Cserépestől. S a lecsökkent forgalom miatt úgy gondolkodik a kínai, hogy ráfizetéssel nem érdemes itt üzletelni, inkább hazamegy. A magyar árak pedig amellettdönt, hogy visszamegy autószerelőnek, vagy a környékben lakó kuncsáftoknak tervez, szab, varr ruhákat.

Tarnai László

Felhívás a majálisra!

Készülünk az ez évi május elsejei központi rendezvényünkre. Több évi kihagyás után az idén ismét tartunk felvonulást a Kodály köröndről a Városligetbe. A majális is szeretnénk színesíteni, mozgalmi elemekkel gazdagítani. Felhívással fordulunk a párt szervezeteihez, tagjaihoz:

1. Várjuk bemutatkozási lehetőséget kereső, fellépést vállaló zenészek, énekesek, táncosok, amatőr művészek jelentkezését az egész napos műsorba – az ország minden pontjáról.

2. A párt szervezeteknek – természetesen elsősorban a fővárosi kerületekből, de vidékről is – szeretnénk kihasználható helyszíneket biztosítani, ahol maguk teremthetnék majálisi hangulatot, vendéglátást. A kőbányaiak ingyen sört fognak csapolni (csak győzők!), a XI. kerület sok-sok pogácsát süt az alkalomra, lesz, aki zsíros kenyeret oszt. Még szabad a vásár, várjuk az ötleteket, a jelentkezőket.

3. Karacs Lajosné elvtársnő ötletére nagyszabású olcsó könyvvásárt is tervezünk. A párt országos székházába várjuk az otthon feleslegessé vált szépirodalmi és politikai könyvek felajánlását.

KÖSZÖNTJÜK A PÁRT ÚJ TAGJAIT

Január 1-jén beszélgettem Molnár Ferencel, a Nagybaracscai pártszervezet titkárával, aki felkért, hogy nem kívánok-e tagja lenni a Munkáspártnak. Én egy szóra hajlottam erre, mivel évek óta érlelődött bennem, hogy ezt megteszem.

Így felkerestem Molnár Ferencet, aki elmondta, hogy a Munkáspárt kinek a képviselőjét vállalja, kiért tevékenykedik, mi a célja. Elmondta azt is, hogy a Munkáspárt mar-

xista, kommunista párt.

Én baloldali érzelmű voltam és vagyok is. Szeretnék a pártban tevékenykedni.

Mi a rendszerváltás kárvallocai kell, hogy cselekedjünk, főleg most a 2006-os választások előtt, sok tennivalónk van a Parlamentbe kerülés érdekében.

Magamról: Szabó János; Nagybaracska születtem 1948. április 30-án. Iskolai végzettségem 8. általános, középfokú hivat-

Szabó János

sos vadász vagyok, Nagybaracska, Zentai utca 5. szám alatt lakom.

Szőke János szervezésében új tagokkal bővült a Munkáspárt Kötégyánon: Szőke János (17 éves), Nagy János (38 éves), Dalmi Zsuzsanna (51 éves).

Ivanics István szervezésében új tagokkal bővült a Munkáspárt Nagyszénáson: Tompa Antal (63 éves), Sánta István (50 éves).

Czigléczi György szervezésében lépett a Munkáspárt soraiba Szarvason: özv. Bagi Istvánné (75 éves).

A szervezőmunkához gratulálunk és várjuk az új tagok bemutatását!

Ezres Klub: vannak sikerek, de gyorsítanunk kell

Klubunk taglétszáma örvedetesen emelkedik és ezen a héten 130 tagunk volt. Az elmúlt két hétben minden nap jelentkezett egy-egy új tagunk. Mint tudjuk, minimálisan ezer tagot céloztunk meg, így tudjuk a tervezett 10 millió forintot összegyűjteni. Ez azt is jelenti, hogy a klub építését fel kell gyorsítanunk. Ebben az ütemben ugyanis két és fél évig gyűjtenénk az újabb tagokat. A feladatunk viszont az, hogy még az idén minél több pénzt mozgósítsunk.

Hogyan? Nos, kérjük azokat a tagjainkat és barátainkat, akik az átlagnál jobb anyagi lehetőséggel rendelkeznek, aldozzanak a pártra többet. Az eddigi klubtagjaink inkább a kiskeresetű és kisnyugdíjas rétegekből kerülnek ki.

Kérünk, minden szervezeteinket, hogy újra és újra hívják fel tagjaink és a párton kívüliek figyelmét. A legtöbben, mintegy 70 fő Budapestről jelentkezett. Szolnok és Fejér megyében már 10-10 tagunk van. Nógrád, Veszprém és

Bács megyében már 5-5. Bács megyéből három Bácsalmásról, ketten Dunaszentbenedekről jelentkeztek. Érdekes lenne megtudni, hogy mi van Kecskeméttel, Bajával, Kalocsával, Kiskunhalassal és a megye többi városával?

Hívjuk az érdeklődőket azokban a megyében is, ahonnan még senki sem jelentkezett. Ilyen például Somogy és Vas. De sajnos, Baranya, Heves sem dicsekedhet, hiszen ketten-ketten léptek be a klubba. A tartalékaink tehát jelentősek, közös érdekünk, hogy cselekedjünk.

Az Ezres Klub tagjai (tényleges befizetők): Csikány Józsefné, Német János, Nagy Zoltánné, dr. Thürmer Gyuláné, Lovász Dezső, idősebb dr. Thürmer Gyula, Thürmer Gyula, dr. Zentai Arthúrné, dr. Logvinov Veronika, dr. Gesztesi Ferenc, Farkas Ferenc, Schmál Jánosné, dr. Rikli Erzsébet, Lichtenstein Róbert, Szikra Lászlóné, Benkő Viktorné, Kapcsos Emil,

Kapcsos Emilné, Szemők Lászlóné, Erdős István, dr. Majercsik János, dr. Nagy László, Varga Antalné, Parizek Henrik, Szőnyi István, Komlós Andor, Komlós Andorné, dr. Hajdú József, Tóth Erzsébet, Rácz Sándor, Wenczel Tiborné, Lahos Pál, Kajli Béla, Benkő Viktor, Hegedűs Sándorné, Hegedűs Sándor, Munkáspárt Nőtagozata, Borsi Sándor, Borsi Sándorné, Hamar József, Kovács József, Elekes Imre, Király István, Dikó Miklós, Czékora Gyula, Csajbók Ferenc, Csajbók Ferencné, Szádvary Gyula, Kuppis Ferenc, Kibili Jánosné, Balogh Imre, Such Mihály, Nagy Lajos, Fábry Andrásné, Nagy Sándor, Göndör Tibor, Göndör Tiborné, dr. Szatmáry Miklósné, Balogh Attila, Horváth János, Kardos Péter, Farkas Józsefné, Kadlecik Ferencné, Illés Jenő, Hegyaljai Valdemárné, Németh Lászlóné, Rónai Jenőné, Bukra Igná, dr. Haitis János, Szabó László, Tamási Miklós, Illés Imre, Espár István,

Amigó György, Fejes Árpád, Sáfár Julianna, Erdős Ferenc, Vibling József, Szabó János, Szalai Lajos, dr. Haraszti János, Molnár Miklós, Kozma Imréné, Soós István, Bencsik Mihály, Verbovszky Emil, Szonderik Gyula, Zemkó Márton, Szabó László, Bárdosiné Benkő Edit, Szalay Gyula, Kuppis Ferencné, Fehér Sándor, Nagy Ferencné.

Köszöntjük új tagjainkat: Cs. Nagy Lászlóné és Cs. Nagy László, Gyuricza Imréné, Such Pálné, Lakatos Lajosné és Lakatos Lajos, Hadzi Mihály, Pisch Ferenc, Gelb Zoltán, Tóth Istvánné, Felföldi István, Barcza Mihály, Balogh Péter, Orsovai Imre, Hosszú Gyula, Kovács Jánosné, Bozó Mihályné és Bozó Mihály, Göcző András, Pigniczky Ferenc, Gávai Ferenc, Fekete Rezső, dr. Bárdos György, Élő László, Szabó Lászlóné, Szécsi Ferenc, Szurcsik István, Sipos Sándor, Végh László, Kalapos Pálné, Kalapos Mária, Urbán Sándor.

MEGRENDELŐ

Kérem küldjenek az alábbi címre
1 példány A Szabadság bemutatásáért!*

Megrendelem A Szabadság példányát**

- havi előfizetéssel (460 Ft/hó)
- negyedévi előfizetéssel (1380 Ft/negyedév)
- féléves előfizetéssel (2760 Ft/félév)
- éves előfizetéssel (5520 Ft/év)

Név:

Cím:

* A bemutatásért megküldését a Progressio Kiadótól kérje (1082 Budapest, Baross u. 61.)!

** Az előfizetéses megrendelést a Hírlapkiadószolgálati irodáink, vidéken a postahivatalokban lehet leadni. Kettő vagy több példány azonos címre történő postázását a Progressio Kiadó is vállalja.

Hirdessen A Szabadság hetilapban!

Többszöri
megjelentetésnél
kedvezményt adunk.

Várjuk
megrendeléseiket!

Részletes információ:

Huszár Zsófia

Telefon: 313-5420

Elfogadták a Világifjúsági Találkozó programját

Vietnamban tartotta a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség (DIVSZ) a harmadik nemzeti előkészítő bizottsági ülését, ahol meghatározták az augusztusi venezuelai, XVI. Világifjúsági Találkozó programját.

A részletes program megtalálható a Baloldali Front honlapján (<http://www.baloldalifront.hu/vit/hirek.htm>), itt csak a napokra leosztott programokat közöljük:

A napok tematikája:

1. nap – augusztus 7. – Érkezés és regisztráció
2. nap – augusztus 8. – Megnyitó
3. nap – augusztus 9. – Afrika-nap
4. nap – augusztus 10. – Amerika-nap
5. nap – augusztus 11. – Ázsia és Óceánia-nap
6. nap – augusztus 12. – Európa-nap
7. nap – augusztus 13. – Közép-Kelet-nap
8. nap – augusztus 14. – Antifasiszta erők győzelme – 60 év után is küzdünk az imperializmus és a háború ellen
9. nap (augusztus 15.) – Venezuela-nap / Záróünnepség

A Világifjúsági Találkozót, amelyre még mindig lehet jelentkezni, 2005. augusztus 7-e és 15-e között Caracasban tartják.

Bővebb információt az info@baloldalifront.hu e-mail címen, illetve a 06-30-440-77-86-os telefonszámon lehet kapni.

Lapunkat rendszeresen szemlézi
Magyarország legnagyobb
médiatitányója az
»OBSERVER«
BUDAPESTI MÉDIATITÁNYÓ KFT.
1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
<http://www.observer.hu>

Kitűntetések,
papír- és fémpénzek,
képeslapok, porcelánok
adásvétele.
VERES ÉREMBOLT,
VII. ker. Izabella utca 37.
Tel.: 322-4799
H-P: 9-17 óráig.

VESZTESÉGEINK

Száraz Jánosné, aki 1992 óta volt tagja a pártnak, 74 éves korában elhunyt.
Medveczky Lajos, aki 1945 óta volt a párt tagja, 92 éves korában elhunyt.
Széll Imréné, aki 196 óta volt tagja a pártnak, 74 éves korában elhunyt.

Nagyszénási alapszervezet
Kiss Tamás, aki 1966 óta volt tagja a pártnak, 77 éves korában elhunyt.
Gyöngyösi alapszervezet
Varga Jánosné, aki 1947 óta volt tagja a pártnak, 91 éves korában elhunyt. Temetése április 12-én 9.30-kor a csepeli temetőben lesz.

EMLÉKÜKET KEGYELETTTEL MEGŐRIZZÜK

Felhívjuk a párt szervezetek figyelmét, hogy a Veszteségeink rovatba telefonon nem fogadunk el bejelentéseket, a hibák elkerülése végett. Rendelkezésükre áll a fax, az e-mail, a postai beküldés, illetve a személyes leadás lehetősége. A szerk.

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja
Felelős szerkesztő: Szabados Judit
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.
A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;
internet cím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146
Terjeszti: a Budapesti és a Nemzeti Hírlapkereskedelmi Rt., valamint az alternatív lapterjesztők
Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft, negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft
Előfizethető a hírlapkiadószolgálati irodáinkban (Helir 1900), a Magyar Posta kerületi hírlapkiadószolgálati irodáinkban, vidéken a postahivatalokban.
Szerkesztés: Progressio Kft.
Nyomtatás: Apolló Kft. 1165 Budapest, Zsemlekes út 25.
Felelős vezető: Mózes Ferenc ügyvezető igazgató

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>